

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 за цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самѣхъ додаткахъ: на самѣхъ додаткахъ:
 на цѣлый рікъ . . . ар. 5— на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
 на пѣвъ року . . . ар. 2-50 на пѣвъ року . . . 2-50 р.
 Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотеки“: на самѣхъ додаткахъ:
 на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Выходитъ во Львовѣ што Вторника, Четверга и Суботы кромѣ (ускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека“ наизнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат ар. кушъ ко каждаго 15-го и послѣдняго дня каждаго мѣсяца. Редакція: „Администрація“ подъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженъе. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ътъ одной строки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Реміамац и неопечатаніи вѣдѣльнѣ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Paazenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemeergasse 13; G. L. Danbe & Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Роговѣ Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерябовецкая ул. д. Радли 9.

Запросины до предплаты на рікъ 1886.

Съ новымъ 1886 рокомъ починаєся сѣмий рікъ выдвигу „Дѣла“. Якъ доси, такъ и на будуще „Дѣло“ буде вѣрно и свято стояти при величїи и єдино спасительнѣмъ прапорѣ народнѣмъ, буде свѣдомо та неустрашимо боротисъ за правду руску съ вѣсми вопрогами Руси и прокладати дороги до успѣшного розвою и поступу въ рускомъ житю народнѣмъ. „Не разорати, а будувати!“ — се той окликъ, що нимъ руководилося „Дѣло“ ътъ самого початку свого заснованя до нынѣ, — той окликъ повторяємо сегодня середъ цѣлого омуту намагаючихъ разорити Русь нашу елементѣвъ. Маємо певну въ Бозѣ надѣю, що и намъ силъ не хибне до дальшой працѣ и патриѣты Галицкой Руси такъ само широко подадуть намъ свою помѣчну руку, якъ доси!

„Дѣло“ буде выходити, якъ дотеперь, три разы на тыждень, во второкъ, четверть и суботу. Предплата на „Дѣло“ выноситъ на мѣсяць 1 зр., на 1/4 року 3 зр., на 1/2 року 6 зр., на рікъ 12 зр. Съ „Библиотекою найзнаменитшихъ повѣстей“ (4 аркушѣ на мѣсяць) на 1/4 року 4 зр., на 1/2 року 8 зр., на рікъ 16 зр. — Сама „Библиотека шайзнам. повѣстей“ коштує на 1/4 року 1 зр. 25 кр., на 1/2 року 2 зр. 50 кр., на рікъ 5 зр.

Новѣ Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ на р. 1886 одержать початокъ повѣсти „Набобъ“ Альфонса Додѣ даромъ. Предплату належитъ пересылати наилучше переказомъ на адресу: Администрація „Дѣла“ у Львовѣ.

До выбору члена Выдѣлу краєвого.

По звѣстїи залогоженю внесена пос. Романчука въ шкѣльной комисіи, приходить теперь на порядокъ дневный друга справа, инакшой натуры, якъ тамта, але такожъ маюча для Русинѣвъ свою особливу вагу. Маємо на мысли выборъ члена Выдѣлу краєвого за сельску курію на мѣсце пок. Валер. Подлевского. Въ томъ предметѣ була у насъ статья въ четверговѣмъ (134) числѣ „Дѣла“ подъ заг. „Сумно“, та ц. к. прокураторія сконфискувала намъ ея, добачивши въ нѣй якась злочинство. Зъ той причины мы сегодня му-

симо обмежитисъ на самѣмъ предметѣмъ представлено рѣчи.

Що въ Галицкомъ Выдѣлѣ краєвомъ не засѣдає анѣ одинъ Русинъ, чи — якъ кажєся въ нашихъ казкахъ — шавѣтъ не пахне, хочъ-бы одна кѣсточка руска, — то велика кривда для руского народа въ Галичинѣ, то аномалія, якои другои нема въ Австріи въ пѣякомъ краю короннѣмъ, де живуть двѣ народности разомъ. На то покривдженъе Русины при кождей случайности звертали увагу и вказували его якъ Полякамъ такъ и правительству и кождому, хто чи то зъ несвѣдомости, чи зъ перфидїи голоситъ свѣтови и самымъ Русинамъ въ живїи очи, що Русины въ Галичинѣ тѣшатся правами и здобутками конституціи та автономїи на рѣвнѣ съ другою народностею въ краю, съ Поляками.

Се велике покривдженъе руской народности муситъ бодай хвилями ставати передъ очи верховодячимъ панамъ Полякамъ, яко прекрасна иллюстрація до оклику „gówni z gównymi“, оклику, якїй у нихъ все на устахъ, — тожъ не диво, що деякій зъ нихъ усовѣститисъ на видъ такой кривды для миллионного народа руского, а совѣсти своєи не може, хочъ и якъ-бы радъ, уколєсати звычайною пѣсенкою: „не наша хата — не наша воля; то не мы, а австрійске правительство...“ Въ сѣмъ случаю не може того казати, бо выборъ членѣвъ Выдѣлу краєвого зависитъ повнѣ ътъ Сойму, а правительство австрійске будь-що-будъ не выповѣло-бъ Соймови анѣ одного докѣрного слова за выборъ Русинѣвъ; противно, се вповнѣ ѡтповѣдало-бъ его програмѣ помиреня и рѣвноуправленя народностей. Зъ той то причины ще съ початкомъ сєи каденциї деякі послы польскїи були за выборомъ до Выдѣлу краєвого одного Русина. Гадку сию поперавъ мѣжь иншими кн. Адамъ Сапєга. Але бѣльшїсть польскихъ послѣвъ стояла за тымъ, щобы не выбирати анѣ одного Русина, а послѣвъ, котрїи того бажали, переконувано аргументомъ, що зъ давнѣйшихъ членѣвъ Выдѣлу кр. не можна нѣякого поминати, особливо зъ курїи сельской старенького повстанця Вал. Подлевского, и Русина можна-бъ выбирати лише зъ той курїи; при томъ додавано, що доперва по сподѣванѣй недалекѣй смерти В. Подлевского можна буде тую рѣчь взяти подъ розвагу. В. Подлевскїй умеръ и ѡтъ хвилѣ его

смерти ажъ до нынѣ рѣчь тая горячково трактуєся въ кругахъ польскихъ.

Пытаньє йде двоякою стежкою: разъ, чи ѡтдати крѣсло въ Выдѣлѣ кр. Русинѣви чи Полякови, а друге: коли Русинѣви, то якому, чи щирѣму та розумному Русинѣви, за котрымъ стоить народъ, чи якому недорѣцѣ и автоматови? Хочъ дѣло се муситъ вже скоренько рѣшитисъ, то однакъ мѣжь польскими послами нема ще доси ясного порозумѣня. Правица (станьчики и подоляки) противляєся выборѣви Русина, мотивуючи се пустою фразею, що Выдѣлѣ кр. єсть лишь „краєвымъ“, а анѣ польскимъ анѣ рускимъ, и въ мысль того деякі роды репрезентованїи въ правѣви протегують пос. Матковского, другїи гр. Сципіона. Центръ лавирує, але остаточно згодивсь-бы на Русина, такъ само и лѣвїца. Только-жъ на якого Русина? Въ томъ сукъ пытанїи! И осьъ подъ тымъ взглядомъ въ клубѣхъ польскихъ ѡтграваєся правдива комедія.

Рѣчь ясна, що тутъ для клубѣвъ польскихъ — коли цѣла ся справа берєся на серїю, а на серїю чей-же треба еи брати, бо на ея розвязку глядять миллионы руского народа! — повишио бути першою рѣчею: спытати клубъ рускїй, кого ѡнѣ предлагає, и на той ѡдставѣ завести дискусїю а есентуально и договорѣ. Тымчасомъ нѣчого того доси мы не бачили, а замѣсть того разъ-на-разъ ѡтбиваються намъ о уши вѣсти про всякїи закулисовїи работы въ томъ самѣмъ родѣ, що передъ остатними выборами до рады державной... Выплывають имена що-разъ то иншихъ кандидатѣвъ, навѣтъ не належачихъ до клубу руского, за котрыми мовъ-то стоить „хтось“ невидимый зъ стороны Русинѣвъ. А вже-жъ безперечно нѣхто не має бѣльшого права рѣшати о згаданѣй кандидатурѣ безусловно, якъ лишь самъ клубъ рускїй, зложеный зъ послѣвъ, выбранныхъ рускимъ комитетомъ выборчимъ и волею всего народа!

О томъ муситъ зъ одной стороны знати бѣльшїсть соймова, а зъ другой стороны мусятъ се мати на оцѣ тїи, котрїи могли-бъ и въ сѣмъ случаю статиєся причиною такихъ сумныхъ фактѣвъ, якїи зайшли при послѣднихъ выборахъ послѣвъ до рады державной.

Нынѣ зъ стороны руской дѣло се поставлено прилюдно и выразно. Мы одержали

ѡтъ клубу рускихъ послѣвъ ѡтсе письмо съ просьбою о помѣщенєе:

- По поводу тенденційныхъ вѣстей о рускомъ клубѣ въ справѣ выбору члена до Выдѣлу краєвого подаємо до прилюдной вѣдомости слѣдующїи ѡдного олосно повѣять ухвалы нашего клубу:
1. Клубъ рускїй уважає за конечну вымогу справедливости, абы що-найменше одинъ членъ Выдѣлу краєвого бувъ Русинъ.
 2. Клубъ рускїй узнає тѣлько такє переведенные сєи сасады за справедливє, если выбранный буде той, кого самъ рускїй клубъ назначитъ.
 3. Клубъ рускїй освѣдчаєся солидарно за пос. Юліяномъ Романчукомъ и на него буде голосувати.
 4. Въ разѣ ѡтгнѣнныхъ а поважнихъ предложєнь иншихъ клубѣвъ, що до особы маючогося выбирати члена, клубъ рускїй готовъ увѣйти съ ними въ порозумѣнє.
 5. О сїихъ своихъ ухвалахъ клубъ рускїй увѣдомляє всѣ иншїи клубы, якъ и всѣхъ послѣвъ Русинѣвъ и членѣвъ Сойму, до руского клубу не належачихъ.

Стефанъ Качала, Петро Ляльинскїй, председатель секретарь.

Переглядъ часописей.

(Соймова праця. Ко. Калинка. Gentle Ruthenus, natione Polonus. Утраквизмъ въ школахъ)

„Strażnica Polska“ констатує, що анѣ Выдѣлѣ краєвой, анѣ поодинокїи членѣ соймовїи не взяли доси нѣ найменшой инициативы до ратованя краю передъ нуждою, яка грозиць вѣсѣмъ его мешканцямъ на поли экономичнѣмъ.

Однѣвъ лишь кс. Кляника щасливый. Правица порѣшила вже для него субвенцію 4 000 ар. „Panowie z prawicy, źle się bawicie!“ — каже „Strażnica“. Въ виду сумныхъ ѡтносинъ социальныхъ въ краю, де кождый крейцаръ податку ѡтъ хлѣборѣба и ремѣсника єсть жертвою, зложеною на престолѣ краю, ухваленєе 4.000 ар. въ фондѣвъ краєвыхъ на баламученєе опинїи публичной єсть грѣхомъ до неба вопїюцимъ. Вѣльно пп. Альфредови гр. Потѣцкому, Романови кн. Чарторыйскому и др. въ власного кармана що року тысячѣ жертвувати на Змаргвѣхстанцѣвъ, але противъ використуваню фонду краєвого для поддержки

Чорногора и Черногорцѣ.

(Подорожїи споминки.)

Погода стояла прегарна. Рано, ще на зоряхъ, рушили мы въ дорогу. Товариство не велике; молодой дѣта, добрый гуморъ и добрый конѣ ворожили намъ веселу забаву.

— Съ Богомъ! — кликнувъ нашъ повѣзникъ. Дорога, добре удержана, занималась подѣт горю. Которъ ще снать спомъ блаженныхъ. ѡвъ привыкъ до того ще зъ часѣвъ венецїйскихъ. Тогда оперезавъ ѡнѣ высокїи мурѣмъ ѡтъ стороны сушїи противъ нападѣвъ „чорногорскихъ опрышкѣвъ“, а здоровеннымъ ланцухомъ въ „Катенахъ“, при вѣздѣ до Бокки которокорка, противъ розбѣшакъ мѣрнїихъ и ховавъ безпечно богатства, зѣбранїи зъ усѣхъ кутѣвъ землїи. Чи чєсно ѡнѣ ихъ наживъ, про то не пытай! Ще по нынѣ носитѣ сими сторонами вѣсть, що Боккєзы, а именно Которцѣ любили ватажувати. Але що кому до того? Чи въ нашихъ часахъ кождый чєсно наживає грошѣ? Чи сила, того и правда! Такъ бывало и такъ буде по ковецѣ свѣта. Самъ Бисмаркъ дипломатизує по правиламъ сєи пословцѣ.

Богатїи Которцѣ давались гордо на своихъ сусѣдѣвъ и не допукали ихъ осєлѣтисъ близько своего мѣста. Нынѣ часы змѣнились. Которъ ставъ маленькою „дѣрѣвою“. Стѣсленный вузкими мурама, ѡнѣ не въ силѣ розширатисъ. Може на вѣтъ бувъ-бы и слѣдъ по нѣмъ пропасть, якъ бы

за его плечима не повстала була самостойна, безмытна держава, якъ бы не було Цетиня съ княжѣмъ дворомъ. Которъ жїє нынѣ Черногорю.

Дорога наша поднималась бѣлою лентою по зѣбочи Чорного Ловчана, зложилась въ склады, шпѣлась заєдно въ гору, немѣвъ-бы хотѣла досягнути зѣводу небесного. А Ловчанъ, гора собѣ не абы-яка! Зъ моря выдвигулась стрѣмко и пышавсь своимъ высокїи рѣстомъ.

Зѣшло сонце. Въ насъ подѣт ногами на кѣлька сотѣ метрѣвъ въ долину праворучъ лєжить Которъ, лѣворучъ урожайна рѣвнина Жуиска. Мы зялись ще выше. Которскїй заливъ выгладѣє якъ бы озеро, замкнєно высокими горами. Горы нагїи и розѣрванїи. Голи врхъ, Пенчанъ градъ, Вермачъ, Горазда вже подѣт нами. Але хотя въ долѣ ѡтъ насъ, она намъ заєдно грѣзїи. На Гораздѣ стоить нова панцпрва крѣпость съ 12 сантиметровыми пушками Крушца. На Вермача така сама крѣпость въ будѣвъ. На Голѣмъ врху стоить кула. Куда глянешъ на шпѣли, тутъ кула, тамъ батерія.

Гарна дорога въ Черногорю! Але она збудована не лишь на то, щобы довольный князь зѣхавъ по нѣй овоєю четвернею въ долину. Тою дорогою иде и культура въ „дикїи край“, туды ѡдуть въ культурной мисїи и австрїйскїи баталїоны. За се ручїя Вермачъ, Горазда и другїи шпѣлѣ. Тяхо, князю! Ша!

Гарна дорога въ Черногорю! Але она мечъ обоєчный. За горами, за горами було безпечно,

але теперь Черногора стала близкою австрїйскимъ землямъ. Такъ розумують великїи политики. Чи правду кажуть? — не знаю. Покаже будучность. На Балканѣ горить. Сербїя та Болгарїя почали братобѣйчїи бѣи. Черногора, каже телеграма, не може придвлягисъ той рѣзни рѣвнодушно, Австрїя не попуститъ своихъ жизненныхъ интересѣвъ въ Сербїи и на Балканѣ. Дорога до Солуня муситъ стоити для неѣ ѡтворѣмъ.

ѡтъ и граница чорногорска! Пѣзнати ея по рѣндѣ середъ дороги. Тутъ съ своєю дружиною стрѣчавъ князь Никола австрїйского престолонаслѣдника. За стоимѣмъ граничнымъ дорога рѣвною добре удержана. Ставили жъ ея тїи самїи инжинеры, плативъ ихъ той самїи урядъ австрїйскїи.

ѡтъ мы и въ Негуши, роданнѣмъ селѣ князя и его роду. Бѣдне оно и нужденне. Камїинїи хаты ставленїи якъ попало, безъ вапна, съ одною дѣрою замѣсть дверей, съ другою дѣрою, що олужитъ ѡкномъ и дымаремъ рѣвночасно. Прикрє вражїи! Нѣ зелени, нѣ саду, що радує око; нѣ бѣльыхъ ѡтнѣвъ, продираючихся скрѣзь гушту зелень, що радують душу и нашимъ хатамъ дають видъ привѣтной оселѣ. Все выгладѣє такъ немѣвъ бы люде посєлѣлись тутъ лишь на часъ, скинули зъ кушъ камїина шатра замѣсть хаты, покрыли ихъ чымъ попало, галуземъ та шуваромъ, и живуть, дожидаячи пригѣожой хвилѣ, щобы покинути все и побратисъ дальше за поживою то добычею.

Нагїи, безстыдно нагїи горы камєнистїи!

Тутъ-тамъ скаче кѣлька кѣвъ и обгрызає и тѣ останки зелєни, що природа забула понижати. Тамъ не оселѣ, а его кѣотакъ пасѣ бѣдаки и рєве при томъ на цѣле горло: плаче надъ своєю долею. На шпѣлю явилосъ обѣдранный пастухъ мизерный. Протяжнїи въемъ згнанє ѡнѣ овоѣ ѡвцѣ, що розбрѣлосъ далеко, шукаючи поживы. Сумна картина! Правда, хто съ опытымъ жѣлудкомъ забереє въ сїи стороны и ѡкомъ естетика гляне на ту дїку, роздѣрту и поѣпану крапну, на тїи скалы и горы, що мовъ бы ѡрканоми гнанїи хвилѣ океану въ одну мѣть скаменѣли, той буде подивляти Черногорю: яка чудова, яка гарна картина! Але чѣмъ житїи тїи люде, пытає сердце, чѣму не выѣселѣтъ ѡтѣи, пытає разумъ? Все-жъ таки найдєсь въ широкѣмъ свѣтѣ шмать землїи, хотїи бы въ Камєрунѣ, де бы лєкше жило, де бы не такъ бѣтѣосъ треба за кускомъ хлѣба.

— Нї! тутъ мы зродилосъ, тутъ предки нашїи кровь проливали! Мы зрослїосъ съ сѣю каменїостою скїево! Она намъ дорога, якъ мати рѣдна!

Дивне сердце людске! — Се любовь ѡтчїины — скаже національ. — Се лѣвъ, се бракъ почину — скажутъ космополиты та реалиты. Чи я правда?

Мы стали на припичинѣкъ въ заѣднѣмъ домѣ, „отелю“ Вулєтїа, якъ каже напѣосъ. На порѣзѣ повѣтавъ насъ старый господарь съ своєю дѣвкою. Мы вже давнїи знакомїи съ собою, ще зъ першого мого побыту въ Черногорѣ. Маша

лень; 2) абы внесло до рады держ. проект зако-
на, щобъ поуправанье снадкове було поручене
оудамъ мировымъ а оубка надъ малолѣтними и
курателя надъ невладоновольными була порученъ
радамъ роданнымъ подъ контролю суду миро-
вого. — Внесене то передано комисіи правничой.

Потому ко. Са ва мотивувавъ свое внесене
о зміну § 78 устава громадоко в томъ дусѣ,
абы додатки громадоко могли бути уживанъ лише
на выдатки прелиминарны в бюджетѣ, не по-
крытй доходами, а на ибакй иншй цѣли. У насъ
додатки до безпосередныхъ податковъ стягають
органы правительственны, а мають ихъ звертати
громадамъ на потреби выначенъ в прелиминари
бюджету громадоко. Тымчасомъ уряды податко-
вой уживають тыхъ отягченыхъ додатковъ на по-
требы державы. Се несправедливо, черезъ то
терпятъ господарь громадоко и тому треба за-
радити. — Внесене ко. Савы отослано до коми-
сія администраційной.

Далше п. Ер. Волянскій мотивувавъ
свое внесене о улекшеня для горальенъ рѣльни-
чыхъ при оподаткованіи и при вывозѣ опиратуе
transito черезъ Румунію. Бесѣдникъ старавоа до-
казати, що горальнѣ обходять не только дѣлѣ-
чѣвъ, але цѣльнй край и выказувавъ, що горальнѣ
фабричнй суть въ далеко користиѣншихъ обста-
винахъ, якъ рѣльничй; для того тн остатнй дуже
подѣлувала. — Внесене п. Ер. Волянскоо ото-
слано до окремоу комисіи въ 7 членовъ.

Зъ порядку дневного отчатуе п. Лянге
справозданье комисіи культуры краевой о на-
гломъ внесенеу п. Менціньского въ дѣлѣ доста-
вы галицкого збѣжа для арміи въ Галичанѣ. Коми-
сія вносить резолюцію: „1) Соймъ визнае
правительство, абы якъ найкорше занялось въ
лагодженемъ бажанъ Сойму, выказанныхъ въ ре-
волюціяхъ зъ 1 марта с. р. 2) Соймъ поручае
Выдѣлови кр., абы що силы старався у прави-
тельства, щобъ на далше продуценъ краевй
при доставѣ збѣжа для арміи не були кривдженъ,
а о результатѣ своихъ старанъ здавъ справу на
наиблизшой сесіи Сойму“. — Намѣстникъ п.
Залескій заявить, що войскова интандантура
въ Краковѣ мусѣла откинути збѣже о збожевою
маткою, бо такй суть материальнй приносъ, абы
збѣжа съ маткою не пріймать. Министерсто о-
днакъ выслоло до всѣхъ намѣстниковъ окру-
жнйк, въ котрымъ каже заохочувати громады
и продуцентвъ краевыхъ доставляти збѣже
для арміи. Коли принято оферту на чужо-
земне збѣже, то только для того, що не було
нѣлкой оферты зъ краю. Коли же дѣются подѣ-
ты въ взглядомъ якъ надѣлжита, то противъ волѣ
министерства и будутъ остро каранй. — Съ п.
намѣстникомъ полемизувавъ п. Менціньскій
обстоячи при своихъ выводахъ. Резолюціи коми-
сія культуры краевой принято односторонно.

Наконецъ на внесене Выдѣлу кр. Соймъ
по горячій дебатѣ, въ котрой брали участь пп.
Вол. Вадені, Цукеръ, кн. Ад. Сапѣга, о. Сѣчань-
скій и Т. Мерунович, перейшовъ до порядку
дневного надъ просьбою мѣста Бродовъ, чтобы
удѣлено ему право далше побирати мыто ко-
пыткове. Русины голосовали за внесениемъ Вы-
дѣлу кр.

Внесене посла о. Н. Сѣчиньского
въ справѣ каръ грошевыхъ за непосыланье дѣ-
тей до школы, звучитъ въ повидѣ основѣ:

Зваживши, що §. 24 основного закона о
школахъ народныхъ ставитъ засаду школьного
примусу;

зваживши, що арт. 43 закона краевого о
посыланю дѣтей до школы переводитъ засаду
примусу черезъ примѣненье каръ грошевыхъ и
арешту;

за свою „цивилизацию“ высокй податки. Але мой
товаришъ мало дбавъ про моя замѣты, а розгоря-
чвшись, развивавъ далше образъ Черногоры но-
вой, перестроеной на ладъ европейскихъ державъ.

— Въ рукахъ новой генерации спочивае рѣ-
шенье чытана: бути чи не бути? Намъ треба
йти въ передъ, а нѣ, то насъ задавятъ. Князь
добре розумѣе свою мисію культурну, а воя Черно-
гора охотно иде за нимъ...

Мы проминули Негушь. Горы розступил-
лись. Стало мало помалу робитись просторѣйше.
Зъ высокыхъ горъ побачили мы въ дали Сходар-
еке синѣюче озеро. Лучшй сонця розбивалось о его
зеркало и добавали водамъ орбітолого блеску.
Въ воздухѣ стало душнѣйше. Пѣть выступавъ
на нашй ладъ, хочъ мы были лишь легко одягне-
ны. Мы подивляла нашихъ черногорскихъ това-
ришѣвъ, якъ они въ своихъ военныхъ убранияхъ
легко переносили сонѣчный жаръ.

— Чи вамъ не горячо?

— Ні! — кажутъ. — Коли довшій часъ
носящя по европейки, то сразу черногорскій
одягъ съ поясомъ, съ револьверомъ та атаганомъ
давить тебе троха, але опосля навикнешь.

Дорога почала спускаться въ долину. Уже
видко Цетиньску площину. Окружена горами до-
окода, розкинулася она далеко, широко и ровню,
лемовъ зеркало водне. И мабутъ стояло тутъ ко-
лясь горьке озеро, коли воя околиця такъ выро-
влялась и подѣ Цетиньемъ подыблешъ ще и мла-
ковины. Червоною цеглоу вскрытй дома мѣста
выглядяли чысто и опрятно.

Мы въѣхали въ престольный городъ Чер-
ногоры. Такъ сто до того пятдесять хатъ ота-

зваживши однакъ, що сей школьный при-
мусъ тогда только могъ-бы дѣйствио причынитись
до зблѣшеня школьного фреквенціи, наколи-бъ
уже самъ законъ приписувавъ певне жерело за-
осмотреня убогихъ дѣтей въ одѣжъ и науковй
школьный прилады;

зваживши, що такимъ жереломъ, отповѣд-
нымъ до сего ужитку, здытого бутя приходы зъ
каръ грошевыхъ, — вносить подыписавъ:

Высокій Соймъ звалитъ порѣшити зміну
школьного закона о удержаню школъ въ томъ
напрямѣ, абы кары школьнй выдывали до каръ
мѣсцевыхъ радъ школьныхъ и назначенй были
въ першомъ радѣ на зоосмотрнѣе убогихъ дѣтей
въ одѣжъ и въ науковй прилады, а въ другомъ
радѣ въ хосенѣ мѣсцевой школьного фонду.

Николай Спичинскій, внесоодавецъ. В. Дѣ-
лушкій, Ю. Романчукъ, ко. Савы, Дѣлянскій,
Жарскій, Ковальскій, Бережнйкій, Т. Меруно-
вичъ, Борковскій, І. Менціньскій, Кошцѣньскій,
Завадокій, Мрочковскій, Качала, Цоль, Хамецъ,
Вербицкій, Вайгартъ, Гюньскій, Гошаръ, Ма-
лецкій, В. Козебродскій, Ю. Чаргорыйскій, Ва-
силевскій, В. Сапѣга, Черкавокій.

Клюбъ лѣвицѣвъ въ Соймѣ вже уконсти-
тууваовъ. Презесомъ клубу выбраный гофратъ
п. Ево. Черкавокій. (Добра лѣвица, якъ гофратъ
ен презесомъ!) Клубъ сей чылитъ 20 членовъ,
а входятъ въ него якъ найрѣзнійшій элементъ,
що дои были „лакшми“. „Сзас“ подыноситъ осо-
бливо, що до клубу лѣвицѣвъ належать „сематы и
антисемиты“. Якъ довго проживе сей клубъ,
покаже будучность.

Разумне выступленье пос. Романчука
при оправданю зъ петиціи мѣщанъ зъ Яворова
и передмѣщанъ зъ Наконечного въ дѣлѣ заведеня
руского языка выкладового въ тамошнихъ шко-
лахъ, дало причину лѣвокомую доисувателеви
„Сзас-у“ скопатувати, що пос. Романчукъ на-
рушае взаимность славянску. Выступленье его,
моявляе, не причынитъ до славянскоу взаимно-
сти; не досытъ що Сербы и Болгаре рѣжутъ,
по що ше Русинамъ мати якосъ претенсіи до По-
ляковъ: по що Романчукови убиватися за руски-
ми школами, коли, чи по польски, чи по руски,
— то wszystko jedno?! О перѣдній вы люде и безъ
чюла, панове станычки!

Въ справѣ выбора члена Выдѣлу кра-
евого помѣститъ вчера „Нов. Проломъ“ олдѣ-
ую зѣвотку: „Между нашими соймовыми послами
есть по крайной мѣрѣ 10 кандидатв на опоро-
женное мѣсто члена краевого выдѣла, такъ якъ —
за исключеніемъ д-ра Антоновича, о. Качала и
сов. Бережнйцкого — вѣй другій старотко о
пріобрѣтеніе голоовствъ между Поляками... Поляки,
конечно, смѣютъ изъ того и мы имъ не вмѣ-
няемъ той радости во зло, и т. д.“ — Цѣле о
глаголаніе „Нов. Пролома“, такъ оокорбляюще до-
стоинство рускихъ пословъ и руского народу,
на яке ледви чи могла-бъ здобутись яка польска
газета, есть заразомъ тенденціиноу лежоу и кле-
ветоу. Цѣльнй клубъ рускихъ пословъ чылитъ
9 членовъ, а „Нов. Проломъ“ исключачи трехъ,
каже ще „по крайной мѣрѣ“ (sic!) десять „на-
шихъ“ посламъ агитувати за собою межъ Поля-
ками! Мы отъ себе можемо завѣрати каждого,
що анѣ одинъ зъ „нашихъ“ пословъ не пони-
зился доси до того, абы клевета „Нов. Пролома“
могла бути правдоу.

Референтомъ въ справѣ субвенціи 4.000 ар.
для кс. Калянки на интернатъ Смартыхъстан-
цѣвъ мае бути пос. Бобжинскій, професоръ кра-
ковскооу университету.

нуло собѣ по бокахъ двохъ перекрестныхъ улицъ
и назвали себе: „варошь Цетиньѣ“.

Одноповерхій дѣмъ, зъверху досытъ добре
удержаный, окруженый садомъ — се палата Его
Высоочанства „кнеза-господара“. Гербъ черногор-
скій на балконѣ, передъ домоу машеть съ кня-
зѣвскою штадартноу та два здоревеннй всуатй
лейбгардисты съ строгимъ выгладомъ передъ вхо-
домъ кажутъ намъ догадуватись, що се дворець
князя. Инакше можна-бы думать, що се авчый-
ный „отель“. Ще колька такъ собѣ опрятнѣй-
шихъ домѣвъ, дѣмъ австрійского и ресейского
резидента, гяиназіи и дѣзюка школа, отъ все, що
мѣбтатъ въ собѣ агадка достойного и кидякогосоя
зъ очи столица. Але pardon! Ще одна важна
рѣчь, про котру были-бы майже забули, а котра
въ собѣ часъ натворила въ столиціи великого шу-
му та подала причыну до широкыхъ толковъ та
розговоровъ. Се великій годинникъ, поставленый
княземъ на вежи театру, що якъ-разъ теперь бу-
дусю. Соймъу ще хѣба й про „Црвену велику
кучу“ — центральный будынокъ для всѣхъ уря-
довъ всеи Черногоры. По разумнѣю Черногор-
цѣвъ, се величезна будова, а на дѣлѣ чотыроу-
гольна на червоно потякована каменіца съ по-
двѣрьемъ въ серединѣ. Тутъ мѣстятъ все чор-
ногорскій министерку, все власти и все канцеля-
ріи. Про ту „велику кучу“ говорить Черногорець
съ великимъ пошанованемъ. Сколько бо надѣй
выжесь до сихъ муровъ! Тутъ складаеся доля не-
одного юнака, тутъ цвѣте такй своего рода про-
текція ен мініатуры.

Передъ оданокимъ на все мѣсто „отельмъ“
забѣла сіеме товариства цетиньского. Готель по-

Въ справѣ конгруальнѣй.

(Конечъ.)

Теперь, коли установлено высоту конгруу
лишь на 500 ар., только тогда буде яка-така
справдливость взгляда, если почислять опалъ
и иншй рѣвнй и категоріи емолюменты не вы-
ше якъ о $\frac{1}{2}$; такъ н. пр. если опалъ раховано
на 7 ар., коли была конгруа 300 ар., то теперь
повиннй рахувати опалъ не больше якъ на 9
ар. 80 кр., а млыво, если н. пр. рахували дав-
нѣйше на 6 ар., то теперь хѣба лише на 8 ар.
40 кр. Однакожь коли нова устава конгру-
альна влѣтитъ почисляти ей емолюменты такъ,
якъ они дѣйствіо нынѣшнй варты, то се буде неспра-
ведливо, и то не въ той причыны, що може фа-
кты будутъ лихо зробленй и не для того, що
конгруа будъ нывка, але въ причынѣ, зависы-
мыхъ отъ самыхъ фундаментальныхъ засадъ
новой устава конгруальнѣй, и въ наслѣдокъ
правиль приписаного способу переведеня сеи
новой устава конгруальнѣй. Словомъ, если
законодательмъ дѣйствіо йшло о справедливѣе
полѣпшенье долѣ духовенства, то повиннй
були, коли вже не подысчили конгруу со-
розмѣрно до дѣйствіоной вартости, яку мають
нынѣшнй тн 300 ар., або иншими словами, коли
не установили такую плату конгруальну, щобъ
она мала такую вартость нынѣ, яку мали тн 300
ар. передъ стома роками, то повиннй были бодай
доволити лише такъ почисляти емолюменты,
щобъ квота лише о стѣлько была высокоу, о
скѣлько сорозмѣрно высшй суть 500 ар. отъ
300 ар. После новой же устава конгруальнѣй
не лише не роблено рѣвнйцѣвъ межъ емолюмен-
тами, именно не сорозбннено доходы, котрй па-
рохъ муситъ власною працею заробити, а
зновъ якъ ему приходять безъ працѣ, — але
ще постановлено при обчисленю ихъ держа-
тисъ такой недорѣчноу и несправедливоу за-
сady; тожь изъ сего ясно, що доля-бытъ ма-
териальнй духовенства будъ авгално и спе-
циально не полѣпшеный, словомъ, нова конгруа
не будъ полѣпшенемъ анѣ взглядымъ анѣ
бевзгляднымъ.

Щобы нова конгруальна устава полѣп-
шила быть священникѣвъ взглядоу, с. е. зѣ
взгляду на высокѣсть стоиъ конгруальнѣй, тре-
ба було: Передовѣмъ сорозбннити межъ всѣ-
лякими категоріями доходѣвъ; и такъ: сорозб-
ннати межъ доходами, зароблюваными працею,
а емолюментами, приходячими безъ працѣ. Се
сорозбнванье лише тогда было-бъ непотрѣб-
нымъ, коли-бъ все душпаствѣрѣ мѣли каждый
все емолюменты безъ вынѣтку, а не такъ, якъ
дѣйствіо есть, що одинъ н. пр. має опалъ а
другій нѣ; якъ-бы мѣли емолюменты больше-
менше не то что такую саму вартость, але абы
до здобута ихъ рѣвно и каждый прикладати
мусѣвъ працѣ. И такъ: коли стопа конгру-
альна мае стояти бодай якійсь часъ на высотѣ
500 ар., то абы дѣйствіо наступило яке-таке
взгляднѣе полѣпшенье материального быту ду-
ховенства, належало-бы:

1. Не оттягати отъ сеи конгруу доходѣ
зъ поля, а бодай не той весь чыстый доходѣ,
що яко такій узнанный зоставъ катастромъ ша-
цунковымъ.

2. Не оттягати отъ конгруу нѣчого за
jura stolae.

3. Емолюменты, приходячі безъ працѣ,
не повиннй оттягатисъ, якъ только сорозмѣрно
до установленой теперь высоты конгруу, т. е.
лише въ той мѣрѣ, въ якѣй подысчено дав-
ныхъ 300 р. м. к. на 500 ар. в. а., а ватымъ
подысчитити ихъ вартость грошеву хѣба лишь

отавленый коштомъ державнымъ! Розказуютъ,
що прѣвѣжй чужинцѣ, цѣкавй бачити дѣва Черно-
горы и черногорскихъ юнаковъ, жалувались
князеви, що нѣгде имъ дѣтисъ въ его столиціи.
Князеви за дорого було гостити ихъ у себе, то
и рѣшился на коштъ державный здвигнути го-
тель и устроити его на ладъ европейскій. Ка-
жутъ, що князь есть въ одной особѣ и готелье-
ромъ, хочъ тому годѣ вѣру нати. Але якъ бы
тамъ нѣ было, въ готелью подадутъ тобѣ всего,
хочъ троха за дорогй грошѣ. И се по европей-
ски, по столициному.

Переодѣвшись, припочавши та пообѣдавши
гарно, мы пошла межъ народѣ.

День бувъ святочный. Народу збралосъ зъ
всѣхъ кутѣвъ Черногоры. Черногорскій юнаки въ
своихъ гарныхъ, золотомъ нашиваныхъ костю-
махъ проходжувались отаточно и поважно та
зирались съ дѣвчатами, що зблѣлось въ юрбу та
и собѣ кидали карыми оченятами то въ право,
то въ лѣво. Тапъ мужичнй здоровый, отатъ мар-
сова, дѣвчата отрункй, гнучкй, веселй. Старшина
збралась въ кучки, покурюючи оъ своихъ не-
ототупныхъ довгихъ цыбуховъ та балакаючи.

Отъ тутъ збравоа якъ-разъ аристократич-
ный кружокъ. По серединѣ стоявъ поважно ста-
рый воевода Вукотичъ, отецъ княгинѣй. Погалъ
таповъ. Высокій, широкоплечій, съ лицемъ о-
стрымъ, съ поглядомъ яонымъ. Хоробрѣсть и по-
чутье своего достоинствы та власти такъ и ма-
люются въ его чертахъ.

Коло него стоявъ Вожа Петровичъ, мини-
стеръ войны, бувшій священникъ. Дивно-диво!
Кропиво и атаганъ побратались оъ собою! Хто

о $\frac{2}{5}$ надъ туоу, яку мали тогда, коли устано-
влено 300-ренскоую конгруу.

Щобъ однакожь наступило бевзгляднѣе
полѣпшенье быту материального духовенства,
належало-бы передовѣмъ стопу конгруальну
подысчитити такъ, чтобы прызвана квота до-
рѣвняла той вартости, яку мали тн 300 р. м.
к. въ самого початку установленя конгруу для
духовенства; а потомъ належало-бы: а) не
оттягати доходѣ въ поля, а бодай не весь чы-
стый доходѣ катастральный, але полштити я-
кійсь процентъ духовенства; б) не оттягати
нѣчого за jura stolae, и в) за прочй емолюмен-
ты оттягати квоту сорозмѣрно до высокѣсти
конгруу.

Разумнѣеся, що такимъ уладженемъ спра-
вы конгруальнѣй полѣпшилось-бы быть ма-
териальнѣй бевзглядно всего духовенства ка-
толицкого во всѣхъ дѣецѣвахъ австрійскихъ,
бо я, трактуючи сей предметъ, мавъ въ оцѣ
больше теоретично законну сторону сего пы-
таня. А що у насъ въ Галичанѣ, именно въ
рускихъ дѣецѣвахъ, заходять ще иншй обста-
новы, маючы великій впливъ на материальнѣй
бытъ духовенства, то абы сю справу порѣ-
шити справедливо въ способѣ бевзглядно и
нашъ быть полѣпшаючій, треба ще кромѣ
выше обговореныхъ, чысто материальныхъ
сторонъ сего пытаня, уваглядити въ отовѣд-
ной мѣрѣ и ей вынѣтковй обстановы, якими
суть у насъ: нашъ привилей, що намъ вѣльно
женитисъ, пытанье національне и тѣсно съ
нимъ звязанный патрнатъ. Ся вынѣтковй об-
становы потягають за собою ще цѣльнй радѣ
иншыхъ съ ними тѣсно звязаныхъ, а властвіо
отъ нихъ зависимыхъ и поводучи ихъ посе-
редно або и бевпосередно власне всеѣмъ вы-
нѣтковй причыны нашего быту материального.
О сихъ однакожь на теперь годѣ говорить, бо
часъ, коли они могли-бы прійти подѣ диску-
сію, ще въ далекой-далекой перспективѣ. Дя-
того и я кончу моя нынѣшнѣе пысьмо съ про-
сью до читателѣвъ о ласкаву увагу, обѣщючи,
що не вальшу оповѣстати моихъ гадѣкъ и що
до сей точки, коли прѣде часъ и лучитисъ
нагода.

ДОПИСИ.

Зъ Золочева.

(Якъ то въ Скалатицѣхъ иде съ выборами
до радъ громадскихъ и съ чытальнями?) Пѣван-
ка гнила коло Скалата — то чыстна громада!
Бѣтъ тамъ чытальня, а при остатныхъ выбо-
рахъ до рады державной выборцѣвъ въ Пѣван-
ки, чѣ. господарѣ, Мих. Заболотнй и Адамъ
Головѣдъ, дали голосъ на руского кандидата.
Теперь выборы и до рады громадскоу людей
честныхъ и умныхъ, — але якъ при томъ
клопоты мали, прошу послухати.

Я недавно переѣздавъ черезъ Пѣванку
и вступивши до знакомого господара, при не-
дѣленѣдѣ святѣй, заставъ я тамъ больше че-
стныхъ господарѣвъ и въ размовѣ про се та
про те вѣшла бѣсѣда и на выборы до та-
мошной рады громадскоу. Цѣквявенька то
картка въ нашой славноу автономіи, тожь хо-
чу ви тутъ оповѣсти.

На 8 днѣвъ передъ 30 червня розвѣпле-
но на публичныхъ мѣсцяхъ села (на звѣнни-
ци, на коршмѣ и т. п.) оповѣщення, що въ
той-же день отбудутся выборы. Того дня
прѣвѣхавъ п. Ненічка, ц. к. комисаръ въ старства
въ Скалатѣ и, знайшовши все въ порядку,
перевѣвъ выборы. Выбрао самыхъ честныхъ
господарѣвъ, о. Ювеналй Луцка и учителя

опѣзнавъ-бы, двѣлчюсъ на ту марову, корениоту
постать, що она одягалась давнѣйше въ рясу, що
се жилива рашено водило колѣсъ кадильницѣю?
Въ Черногорѣ се не першна и не дивовижъ. Се-
годня побѣ, завтра воинѣ, якъ треба. Врочѣмъ
попа поднати тутъ тяжко. Въ расохъ ходять
ляшъ хѣба черѣтъ та вышй чны духовыхъ. Попы-
селюжи одягненй по Черногорскоу: атаганъ та ре-
вольверъ за поясомъ. Рѣвнйца хѣба въ довгомъ
волооку и бородѣ, котру оубѣткѣй Черногорець
братвае.

Кругомъ стояли другй воеводы и министры.
Поднати ихъ по золотомъ штыбѣ кацабайцѣ, котру
надягають по „гунаѣ“, бѣлѣй верхній одѣжѣ. Го-
ворять они пыльно и жваво. Темату набралосъ
доволѣ. На Балканѣ пожежа: братъ рѣже брата!
Якъ тутъ бутя?

Тутъ подѣ голымъ небомъ рѣшавоъ судьба
Черногоры: може и европейского мира. Тутъ
Скервеницѣвъ и Кромержъ своего рода.

Я пышовъ улицѣю. Народъ тноувоа до ката-
дральной, мамохомъ оказавши, до однокон цер-
кви въ Цетини. Здыгъ бувъ веднйкй. До макого
храму дохатноу трудно.

Служба Вожа мала начатисъ. Мы доблѣсь
до входу, отануди здаленѣй межъ народомъ и не
могли рушитисъ нѣ въ передъ нѣ въ задъ. Коли
паразъ розляго шумъ за нами. Збита маоа вѣр-
ныхъ отала розотупныхъ и дала проходѣ дворо-
въ, що вступивъ у церковь.

Гордоу ходоу побовѣвъ князь и отавъ се-
редъ церкви. Постать его величавъ. Костюмъ
черногорскій додае ще больше красъ и мужества.
Князь отавъ, показавъ хрестъ и служба почалао.

поголооска, що там має прийхати кв. Августъ Португальскій, братъ короля Людвика и буде провита въ имени португальского наслідника престола, Кароля, о руку княгини Викторїи, другої доньки нїмецкого цесаревича. Королевичъ має теперъ лѣтъ 22 а княгиня Викторїа 19.

НОВИНКИ.

— Послѣднє (134) число „Дѣла“ сконфіскувала намъ ц. к. прокураторія такъ побно, що годѣ було зробити другій накладъ. Днятого выдаемо нинїшнє подвійне число (134 и 135) въ об'ємѣ двохъ аркушівъ печатнихъ.

— Комитетъ руского духовенства для принята Преосв. епископа Пелеша въ Станиславівъ подає до вѣдомости, чтобы вой институція и товариства, котра схочуть взяти участь въ торжествѣ дня 20 л. сѣчня 1886, донесли о томъ найдалше до 10 л. грудня о. р. комитетови на руки Впр. о. Т. Шанковского въ Станиславівъ, а разомъ чтобы подяли часло и имена своихъ делегатівъ на се торжество.

— Выдѣль Руском Бурсы Стрийском має честь провоти Вп. Родимцѣвъ на надзвычайный Заг. Зборѣ товариства, котрый отбудеся 24 л. грудня о. г. 11 рано а евентуально о 2 зѣ полудня въ локалі Руского Касина. Помѣжь декотрыми важными справами стоить на порядку денномъ справозданье комисїи будвничої и справа продажъ реальности. Тому сподѣваємъ Выдѣль, що пятеруючий ся справами Бурсы Вп. Добродѣй ся не откажуть отъ численного сподвудѣлу въ нарадахъ. — Отъ Выдѣлу Руском Бурсы Стрийскої.

— Вечерницѣ съ декламациями и спѣвами отбудутся въ Криватахъ тов. ремѣшниківъ „Зоря“ при улицѣ Крайсковѣй ч. 17 въ недѣлю дня 20 с. м. о. годнаѣ 7 вечеромъ: 1) Отгчатъ проф. Ол. Яремычъ Про житие и дѣяльність Маркіана Шашкевича; 2) Нижанковского композиція „Зъ Окружкѣвъ“, хоръ до слѣвъ Федьковича; 3) Декламация отиха „До молодѣжи“, выголоситъ п. Евг. Сножарскій; 4) Хоры: „А тыю тобѣ, цуръ та лект!“ и „Жылка нѣма“; 5) Евг. Василева „Пугури зъ народныхъ пѣсенъ“ сольо, на цятрѣ; 6) Воробевича, „Синїя очи“ сольо квартетъ; 7) Могильницкого „Нынѣшній Галичъ“, декламация выголоситъ тов. Т. Прокоповичъ; 8) Вахнянина „Наша жизнь“ хоръ. — Вступъ вѣднѣль.

— Вечерницѣ тов. „Рускихъ Дамъ“ отбудутся въ субботу дня 7 (19) с. м. въ сали „Народного Дому“. Вступъ 25 кр. Початокъ о год. 7 вечеромъ.

— Львѣвская метрополита Консисторїа постановила (ч. 7979), що убаггачаемо о душпастырскїи приходы, получивши вже одну презентацию грамоту на опорожненїи приходѣ, а не приславши до Консисторїи ового резигнація на тую-жъ грамоту, не будуть на другїи приходѣ колаторами яко убаггачѣи предлагаяи.

— Загальний Зборѣ тов. „Рускихъ Дамъ“ отбудеся въ недѣлю 1 (13) с. м. До нового Выдѣлу увѣйшли: п. Геровска, яко председателка, п. П. Леонтовичева, яко секретарка, а пп.: Вахнянинова, Дѣянца, Ковальска, А. Леонтовичева, Любавичева, Начева, Огоновска, Павенца, Площаньска, Савицка и Сивулакова, яко выдѣловѣи.

— Ново-выбранный совѣтъ „Народного Дому“ представляю въ комитетѣ минушю недѣлю Впр. метр. Сельвестрови и просявъ о покровительствѣ. Метрополитъ принявъ депутацию ласкаво и обѣцявъ оов. „Нар. Дому“ овою помѣчь и покровительствѣ.

— Въ справѣ бѣдныхъ учениковъ одержали мы отъ товариства „Шкѣльна Помѣчь“ до помѣщеня слѣдуючу отзову: „Якъ передѣ кождоу такъ и передѣ сею зимоу, заосмотрѣ Выдѣль „Шкѣльной Помѣчи“ въ телу одѣжѣ и обувѣ бѣдныхъ дѣтей, учащючихъ до рускихъ школѣ народныхъ при „Нар. Домѣ“ и „ам. Пирамовича“. Подписавый Выдѣль до великого числа бѣдныхъ дѣтей, быть примуженымъ замовити сего року больше якъ 100 паръ обувя и только жъ гуны, но не має досыть фондѣвъ на покрытие тыхъ коштовѣ. Днятого отзывается нинѣ до жертволюбноя публики рускою: мѣщевоей и провинциальной, чтобы поощрилася съ датками и членскими вкладками, котры можна присылати черезъ вой львѣвскѣй рускѣй газеты, або просто до Выдѣлу на руки подписаного. — Отъ Выдѣлу „Шкѣльной Помѣчи“. — О. Ам. Поланскій, председателъ.

— Въ справѣ дефвдацій въ „Общѣмъ рѣльничо-кредитномъ Заведенїи для Галичины и Буковины“, доручивъ уже ц. к. судъ карный актъ обжалована Махалковя, бувшюму директорови, Княдлерови, завѣдательви оукононого магазину и Хуверови, сензалеви. Натомѣсть заставлено ц. к. судъ дальше слѣдство противъ п. Юл. Яминьского, бувшого касїера, яко безпредметовѣ. Полѣднїи потеривъ отже зовѣмъ безневинно на чести и волюности черезъ колька мѣсяцѣвъ, а въ додатокъ всего теперѣшня дирекція усугве его съ новымъ рокомъ зъ Заведеня. Головна розправа съ обжаловаными отбудеся имовѣрно въ лютѣмъ слѣдуючю року и покаже дуже наглядно, якъ легкомысленно и безсовестно п. Михалко ет совоср. орудували рускыми грошеми. Сума дефвдованыхъ грошей має сягати дуже високо.

— Принятыя для посылѣ соймовыхъ давѣвъ вѣнаторъ президентъ Львова п. Домбровский. Кромѣ посылѣ явилось также майже вой радїи мѣста, представителѣи властей духовныхъ, свѣтскихъ и вѣсковыхъ, профессору університету, и пр. Зъ рускихъ посылѣ были тамъ пп.: Романчукъ. о. Свѣтлицкїи, Дѣлянскїи, д-ръ Антоневичъ, Березняцкїи, П. Вѣлянскїи и Охримовичъ; кромѣ нихъ были зъ Руснаѣвъ: оба владыки, члены

метроп. кашпугы, проф. д-ръ Олександръ Огоновскїи, сов. о. Василь Ильницькїи, проф. д-ръ Ио. Шараневичъ, проф. Вахнянинъ и др. Принятыя протестацїи до пѣвочи а отзначалося помѣжь войми сегорѣчными рецепциями богатствомъ и добротостю трапезы, яку заоставлено заходами президента мѣста для члененныхъ, бо майже 500 гостей. — Вчера отбулось о 9 год. вечеромъ прїнятыє у намѣстника п. Залеского.

— Рукоположенъ въ ерѣ львѣвской архїепархіи въ доми преовитерѣвъ назначене ухвакою зъ 14 л. студня до ч. 8260 на день 28 л. грудня 1885 року.

— Ч. 22 и 22 „Зернала“ сконфіскувала ц. к. прокураторія за вступныхъ стихъ „Генева Руси Бобровича“ и за двѣ иллюстраціи: „Метрополитъ престолю передъ 20 лѣтами а по 20 лѣтахъ“.

— Корпорация христїанскихъ купцѣвъ у Львовѣ прїступила послѣдними днями до выборовъ нового выдѣлу. Предѣдателемъ корпорации христїанскихъ купцѣвъ выбрано п. Махайла Дымета.

— Жидѣвская мѣсть. Въ Журавици коло Перемышля отворила недавно вдова по священнику п. Строньска въ власномъ домѣ сельскую торговлю и постаралася о невеликїи припасѣи войхъ, для селянѣхъ потребныхъ товаровъ. Мѣщевѣ жиды занепокоились дуже сею торговлею и почали отгрожуваться на паню С. Грозбыи однакъ не перелякали ея, и она веде дальше свое дѣло. Тымчасомъ минушю тыждня подпалено въ ноца ея домѣ, котрый въ короткомъ часѣ ставъ разомъ съ припасами торговлѣ жертвою огню. Голосъ загальний прїисуче вино сего нещастя — жидѣвской мѣсти.

— Лицитація добѣр Кошиловѣ, пов. залѣщяцкого, бувшюя власности бар. Якова Ромашканя, отбулась сими днями въ тернопольскомъ судѣ окружномъ. Добра тѣ, однѣ зъ красшихъ на Подѣлю, купивъ за 1/2 милїона зр. властитель Вербѣвца, П. Охочкїи.

— Дополняющїи выборѣ пяти членѣвъ рады повѣтвовой въ Жидачевѣ зъ громадѣ сельскихъ и девяти членѣвъ зъ большюя посылѣости сего-жъ повѣта отбудеся въ Жидачевѣ дня 27 сѣчня 1886.

— Зъ Сокальскихъ сторѣнѣхъ доносятъ намъ: Писано было въ ч. 104 „Дѣла“ о оланомъ войтѣ и агитаторѣ И. Мойоаку зъ Горы въ окружїи сокальскомъ, котрый осмѣленный протекцією п. Поляновского та рады повѣтвовой, чучючи за собою широкїи плечѣ, доукавася въ своей бутѣ розличныхъ выгупцѣвъ, а хотїи громада его и окаржила, трудно їи было И. Мойоаку зъ войтѣвства усунути. Але якъ збанокъ до часу воду носить, такъ и съ И. Мойоакомъ сталося. Зъ причины доказаного ему обманства, засудили его вышѣи судовой власти на два мѣсяцѣ взынцѣ, а въ громадѣ на его мѣсто выбрано нового войта. Але на томъ не конецъ. И. Мойоаку выточено ще нишїи процеси, межѣ тыми и о замкненѣ церкви, зъ котрыхъ чей не выкрутїтося и плечѣ ему не поможуть. Чи не вогдыю теперь тымъ людямъ, що И. Мойоака голубили, а днѣ кричавъ при выборахъ на цѣле горло, и оскорблявъ честныхъ людей!...

— Дальшу змѣну назвѣ улицъ Львова перевела рада мѣста на засѣданю зъ 17 с. м., держачишь консекветно системы зверноя полонизація мѣста. Названо: улицу Слоуароку, „улицею Сокола“; ул. Руры, „ул. Яна Кохановского“; ул. Мосяжну, „ул. Мойсея Байзера“; ул. передѣ Соимомъ, „ул. Маршалковскою“; а ул. Галицку отъ площади Галицкой до Кручениыхъ стовпѣвъ „ул. Стефана Баторїа“.

— Иммитриуляція на львѣвскомъ університетѣ отбулась дня 17 с. м. передъ полуднемъ. До зѣбранныхъ слухателѣвъ першого року войхъ трехъ выдѣловѣхъ промовлявъ колькама словами ректоръ-мѣщанскїи д-ръ Жмурко. Иммитриульовано 306 слухателѣвъ, зъ котрыхъ припадає 107 на першїи рѣкъ выдѣлу богоословского, 180 на першїи рѣкъ выдѣлу правничого, а 19 на першїи рѣкъ выдѣлу филоософичого.

— При выборахъ до рады мѣсикої въ мѣсточку Кристинополѣ выбрали мѣщане большѣсть жидѣвъ, а такъ буде въ Кристинополѣ жить паномъ бурмистромъ, чого до теперъ не бувало. Выборы отбувались при великой пїятицѣ, бо жиды не жалували анѣ нашоу, анѣ кончатѣвъ, чтобы только овою большѣсть перенерти. По выборахъ прїйшли мѣщане до розуму и побнали, що ихъ отупанено, але за побно. Що то не зможе темнота?!

— Отъ Кристинополя пишутъ намъ: Въ рѣчницю основана читальнїя въ Слѣдѣ-бѣльскомъ отбулось отповѣдно до статутѣвъ зборы членѣвъ и выборѣ выдѣлу чатальнїи. Зъ справозданя секретаря читальнїи мы дознавали, що читальня має 6 газетъ рускихъ, а для польского отдѣлу 3 газеты польскїи, — библиотека же читальнїи дошла въ томъ первомъ роцѣ по еи заснованю до 137 книжочокъ. Въ часѣ зборѣвъ поднесли селяне, що противъ читальнїи агитую п. Маннѣ, лѣвоничѣи въ Кристинопольскихъ лѣсахъ, чтобы люде до читальнїи не вписувалися, на зборы не приходили, книжочокъ и газетъ не читали, бо будутъ за то платати по 25 зр. кары. Предѣдателъ поучивъ селянѣхъ, чтобы такой неправды не слухали, бо она походить отъ человека, котрый самотнїи сидитъ въ лѣсахъ, прого певно здѣчївъ а якъ самъ дикїи, такъ радѣ-бы, чтобы вой люде были дикими. По ованю протоколу зъ засѣданя, поюнявъ зѣбраннымъ предѣдателъ о. Черняцкїи въ довшѣмъ отчатѣ „Полеву уставу зъ дня 17 лїжня 1876“, а по отчїваню колькама народныхъ пѣсенъ, розѣбїлися зѣбранїи домѣвъ. — К.

— На празнику. До села Стаѣ, пов. равского, прїйшли на празникъ два господарѣ зъ суоѣдного села съ набитыми дубельтовками. Гостѣ зайшли до знакомого собѣ тамошного господаря Луки За-

воротнюка, лишили у него стрѣльбы, а самїи пошли разомъ съ господаремъ и его родиною до церкви, лишючи въ хатѣ двѣ жѣнки и селянина Василя Джумана. Коли они вышлїа зъ хаты, почала одна зъ оставшихъ жѣнокъ Катерина Джуманїха оглядати набуту дубельтовку; середѣ того дубельтовка выстрѣлила, а цѣльбы набїи пошѣвъ въ груди Василя Джумана, котрый до сей поры боросъ мѣжь житьемъ а смертею. Въ справѣ той выточено слѣдство судове.

— Конкурсы учительскїи: I. Въ повѣтѣ бережаньскомъ: 1) при школахъ етатовыхъ съ платнею 300 зр. и мешканьемъ въ Геленѣвъ, Лабшинѣ и Потугорахъ; 2) при школѣ фїліальнѣи на передѣмѣсто бережаньскомъ „Мѣсточко“ съ платнею 360 зр. и додаткомъ на помешканьє; 3) при школахъ фїліальныхъ съ платнею 250 зр. рѣчно и мешканьемъ въ Котовѣ, Дмухавцѣ, Ольховцѣ, Плаучи малѣи, Поточаныхъ и Слобѣдцѣ. II) Въ повѣтѣ подгаецкомъ: 1) въ 4-клясовѣи школѣ мѣшанѣи въ Подгайцахъ съ платнею 450 зр.; 2) при школѣ етатовѣи въ Годгоцахъ съ платнею 400 зр. и мешканьемъ; 3) при школахъ етатовыхъ съ платнею 300 и мешканьемъ: въ Бекердорфѣ, Венявѣ, Мужиловѣ, Котузовѣ, Семакѣвцѣхъ, Соколовѣ, Соновѣи и Старѣмъ мѣстѣ коло Подгаецъ; 4) при школахъ фїліальныхъ съ платнею 250 зр. и мешканьемъ въ Маловодахъ, Ракѣвцѣи и Шумлянахъ великихъ. Подана о тї мѣсця належить вносити черезъ компетентнїи власти найдалше до 1 л. сѣчня 1886 до рады шкѣльной окружної въ Бережаныхъ.

— Отъ Жовквы пишутъ намъ: Недавно опалили стайнѣи войковой въ мѣсточку Моатахъ великихъ и старїи отодолы на приходѣвъ въ Дворцяхъ въ окружїи жовковскомѣ. Полѣднїи не були убезпеченїи. Згадавши о Дворцяхъ, мусїемо додати, що въ короткомъ часѣ масоа обсадили тая посада душпастырѣмъ. Повеже Дворцѣи приваляють до наилучшихъ приходѣвъ, а по причинѣ старости покойного душпастыря, богато вкралося въ село непорядкѣвъ, котра належало бы якъ найкорше усунути, про-то надѣмаємъ, що Всєч. Консисторїа Перемыока уложитъ на той приходѣ такую листу зѣ-посередѣ убаггачѣвъ, що хто-будъ приходѣ сей получить, буде въ станѣ поднести морально и материально запущенныхъ дворецкихъ селянѣхъ.

— Зараза худобы. Въ денкахъ селахъ повѣтовѣ бережаньского и добромильского сконстатовано коросту, а въ Поточкоцахъ, пов. городеньского, въ Плотичѣ, пов. бережаньского, въ Бенѣвѣвцяхъ, пов. рогагынского, въ Борычѣвцѣ, пов. теревельского, въ Кошиловѣвцяхъ, пов. залѣщяцкого, и въ Перемышлянахъ носатїзну у коней.

— Въ двѣрѣи горальни въ Озѣрнѣи, пов. золѣвского, пукъ котель паровой и три робѣтнїики потеряли также ушкодженье тѣла. Жиды горальника Соломона Регенбогена потягнуто за то до судової отвѣчалности.

— Революцїи корреспондентнїи! Минїстерство торговлѣ розпорядило, чтобы приватнїи карты кореспондентнїи, котры, якъ вѣдомо, може кождїи оамъ собѣ зрѣбати, мали доконче такую саму величину, якъ тї карты, що продаются на почтѣ; чтобы на сторѣнѣ, до мѣстоты адреса, була доконче нашѣи нѣмецка, при нѣи може бути нашѣи ще и въ нѣшѣмъ азыцѣ; дальше, чтобы на той-же сторѣнѣ не выгоскано нѣякихъ емблемѣвъ и зѣображенъ. На другѣи сторѣнѣ карты вѣольно выгоскати емблемы и зѣображеня, однакъ не демонстрацїи, анѣ политичного характера, якї доведлобы же доси минїстерству выголѣдати. Карты съ демонстрацїиными зѣображенями не будутъ отдаванїи адресатамъ.

— На морю Нѣмецкѣи, недалеко побережа Норвегїи розбїяся англїйскїи корабель Цедронъ и цѣла залага затонула въ фїляхъ моря.

— „Щаднїичя наса Общого рѣльничо-кредитного Заведеня для Галицїи и Буковины“ по поводу замкненя рѣчныхъ рахункѣвъ буде отъ 12 (24) до 19 (31) с. р. включно затворена.

— Въ Болехѣвъхъ подѣжали злодѣѣи зѣльною штабомъ дверѣ до закрїотїи тамошного коостела и зрабували тамъ прирады вартюга 35 зр. и 19 зр. гѣтовки, при томъ повыкидали зъ шафѣ вою аппаратуру и попервертали богослужбнїи знаряды на престоллахъ.

— Страшна натастрофа лучилася въ одной зъ сибѣрскихъ копаленѣ. Въ наслѣдокъ неосторожности наотупивъ тамъ выбухъ 12.000 фунтовѣ динамиту, при чѣмъ утратило житьє якъ доносятъ однѣ газеты 100, а якъ доносятъ другїи, ажъ 1000 людеи.

— Должно австрїйске товариство промысловѣ намѣрїе устроити у Вѣдни въ р. 1888 выставу промыслову, котра має причянитися до звеличения припадаючого въ томъ роцѣ 40-лѣтнего ювилея панованя цѣсаря Францѣ-Юзефа I.

— О трагичномъ случаю доносятъ зъ подѣ Стрыи: Дня 11 с. м. надѣхали подѣ Рыбнїкомъ два жиды, одинъ властитель села а другїи его посеворѣ, надѣ рѣку Стрый и почали вгладити въ рѣку, щобъ перебхати бродомъ. Надѣ берегомъ стоявъ рускїи священникъ и остерегавъ вгладчи передѣ быстрыми фїлями, та жиды не знавали, вѣхлїали въ рѣку, а тутъ порвала ихъ быстра фїля, вывернула вѣвъ, а оба они разомъ съ повѣзникомъ потонули въ рѣцѣ.

— Именована Стефанъ Вильгельмъ Йоркашъ-Кохъ, практикантъ концептовнїи Дирекцїи почтѣ и телеграфѣи въ Львовѣ.

— Маетокъ особистый помершого испаньского короля Альфонса XII выносить до 200 милїонѣвъ лирѣвъ (20 милїонѣвъ зр.) Вдова по нѣмъ буде одержувати ажъ до смерти вгладю до часу заключеня нового супружества 250.000 франкѣвъ рѣчнои пенсїи, а малѣтнѣя дѣвчка отъ хвилѣ оголошена еи королевою листу ца-

вилїу отца т. е. 7 милїонѣвъ франкѣвъ рѣчно.

— Удачнїи дѣтепы. „Буковина“ пише: „Кажуть що у владыки два азыки, а у нашего владыки (Морарїю Андриевича) нема другого, руского, азыка“. — „Сзас“ подає цѣпавый дѣтепы одного презеса соймової комисїи. Розбїралася одна справа, а члены комисїи, якъ то частенко буває, барашкували собѣи и не знали навѣтъ о що ходять. — „Чи не зробить хто зъ панѣвъ якої уваги въ сѣмъ дѣлѣ?“ Члены комисїи мовчатѣ здивованїи. На то презесъ: — „Якъ я бачу, то нѣхто зъ панѣвъ не то не робить але ѣи не звертає уваги“.

— Меморїалъ до правительства выговорила львѣвская палата торговельно-промысловѣ въ справѣ австрїйско угорского банку. Въ меморїалѣ томъ жадає палата: 1) помноженя фїліи австрѣ-угорского банку въ Галичѣи, 2) подѣвшеня дотаций, 3) ломбарду на товары и земплемоды, 4) знесеня прїмуосу що до фирмъ и 5) подѣвшеня кредиту для товариствъ зарѣбовыхъ и господарскихъ.

— Убийство при огляню подативѣ. Въ Карѣвъ, селѣ пов. равского, припоручавъ дня 1 с. м. начальникъ громады чотыромъ раднїимъ, чтобы прїяняли екзекуцїю движимостей у тамошного жителя жидѣ И. Шрекенгамера зъ причины незаплатенного нѣмъ податку домового. Раднїи удално до помешканя Шрекенгамера, тутъ однакъ подѣбали дуже сильнѣи оубѣрѣ якъ зъ сторѣны самого Шрекенгамера, такъ и его сына. Коли раднїи помимо того прїступили до вывоженя своего обовязку, Шрекенгамеръ ударивъ одного зъ нихъ, Ивана Кота, такъ сильно, що сей упавъ на землю, а другого дня закончавъ житьє. Оба Шрекенгамеры утѣкли днѣ села и доси ихъ ще не отшукано.

— Новая станція телеграфична має бути открьта въ Винникахъ коло Львова.

— Дрѣбнїи вѣсти. Цѣсаръ жертвувавъ громадѣ Крива, пов. горлицкого, 100 зр. на реставрацію а громадѣ Липна, того-жъ повѣта 100 зр. на доконченье будовы церкви.

— Жертвы на Руску Бурсу въ Станиславѣ отъ 3 (15) лїжня до 19 (31) падолста 1885. Вп. Топольницкїи, начальникъ ц. к. суду въ Ходоровѣ 5 зр. Вѣч. Соневицкїи, парохъ въ Велесѣнава 2 зр. Изъ вечерка, устроеного львѣвскими академиками 13 зр. 92 кр. По згадацїи вечерку дѣлала П. Т.: надворн. совѣтникъ п. Лѣтнѣвскїи 10 зр.; судїи п. Грабовенскїи 3 зр.; п. Лукїяновичъ, почтмайстеръ 1 зр.; дек. о. Левъ Мацѣвнѣвскїи 2 зр.; д-ръ Т. Окуневскїи 3 зр.; о. Бородайкевичъ 1 зр.; п. Лукасевичъ ц. к. нотаръ 2 зр.; дек. о. Проскурнїцкїи 1 зр.; дек. о. Залуцкїи 2 зр.; п. Антонѣи Алексевичъ 1 зр.; о. Андруховичъ, парохъ зъ Лыоця 1 зр.; о. Пауль 1 зр. Отъ хв. редакцїи „Слова“ окладку 95 кр. Вѣч. о. Касѣлевскїи зъ Незвоцьк 1 зр. Хв. автономне руско аоскурацїиное товариство при „Славнѣ“ 10 зр. Зѣ представленя театрального, даного руско народныхъ театромъ 25 зр. 62 кр. Отъ Свѣтл. Рады мѣсикої въ Станиславѣ 100 зр. Впр. о. Харкевичъ, парохъ зъ Кривотулъ 1 зр. — Въ томъ-же часѣ доставили въ натуралїяхъ: Вѣч. о. Косевичъ зъ Опришовець 3 копы приколѣтковѣ и 140 головъ капюты. Вѣч. о. Мардаровичъ зъ Волчиц 1 копу приколѣтковѣ и два корѣцѣ бульбы. Вѣч. о. Городискїи зъ Пасѣчино 1 копу приколѣтковѣ. Вѣч. о. Грицѣи зъ Демянова 7 к. и 20 дк. сыра. Вѣч. о. Романовскїи зъ Рылянки сыра 2 к. и гороху 2 1/2 литра. Вѣч. о. Валнѣвскїи зъ Братковецѣ хлеба 12 бохонцѣвъ. Впр. о. Абрьсовскїи зъ Тѣоменцѣи бульбы 2 корѣцѣ. — Дякуючи повосишимъ П. Т. Дѣтелямъ за ихъ цѣдрїи дары, поручаемо дальше тѣлому покрову равныхъ Патрїотѣвъ нашихъ и Благодарѣтельнѣ нашу Бурсу, котра въ сѣмъ роцѣ подає 34 ученикамъ примѣщенье, харчѣ и помѣчь наукову отъ отѣвѣвскихъ надзоромѣ домашнымъ. — Отъ Выдѣлу Братова Св. О. Николая, въ Станиславѣ въ дня 19 (31) ноябра 1885. Т. Шанковскїи.

— Въ корнствѣ руском бурсы въ Бережаныхъ зложили на мои руки отъ 1 лат. лїжня до 31 лат. сѣрпня с. р. слѣдуючїи П. Т. жертвоватѣлѣ: 100 зр. Рада повѣтова въ Бережаныхъ: по 10 зр. Манастырѣи оо. Василїанъ въ Бучачи, М. Борнїковичъ зъ Зарванцѣи и Т. О. зъ П.; по 5 зр. М. Соневицкїи зъ Бережанѣ, Н. Мариновичъ зъ Новосѣлки-Ленчѣ, Е. Застырѣцъ зъ Мозолѣвки, М. Борнїковичъ зъ Вѣдня, М. Свѣтѣнскїи зъ Кобыловѣцѣ, Е. Лисанецкїи зъ Васильковецѣ, I. Варануцнѣвскїи зъ Прошова, Т. Стадникъ зъ Сущина, М. Кручкова зъ Лошнева, I. Ваонѣвскїи зъ Могильницѣи и Е. Дуткевичъ зъ Рудна; по 4 зр. Ив. Дурбакъ зъ Уволя, В. Богонозъ зъ Хоросткова и И. Гавацкїи зъ Перемышля; 3 зр. 68 кр. I. Топольницкїи зѣ Львова; по 3 зр. С. Новосадъ зъ Ковалькѣи, В. Вагрыновичъ зъ Вишнѣвчакѣ, Т. Теляковскїи зъ Бучачѣ, Ф. Борнїковичъ зъ Цѣтѣвѣи, М. Павлакъ зъ Милулинецѣ, I. Балтаровичъ зъ Ладичина и I. Кульчикѣи зъ Будзавова; по 2 зр. Н. Сѣмянковичъ зъ Бобулинецѣ, И. Олеснїцкїи зъ Переволоки, Т. Коцовскїи зъ Трибуновѣцѣ, К. Вѣлянковичъ зъ Ласковецѣ, Н. Танчаковскїи зъ Верѣвца, Т. Царевичъ зъ Кобыловѣцѣ, И. Касѣлевскїи зъ Крогульцѣ, Т. Мелешкевичъ зъ Ожана, В. Г. зъ К., А. Крушельницкїи зъ Вѣлон, I. Скоморовскїи зъ Березовицѣи великою, I. Воцюрко зъ Золотнїикѣ, I. Сабатъ зъ Соконова, I. Витошиновскїи зъ Денисова и Левнїцкїи антикаръ зъ Бучача; по 1 зр. 50 кр. П. Литвинскїи зъ Телячого и И. Яокулякъ зъ Вѣлоны; 1 зр. 40 кр. I. Соневицкїи зъ Соколовѣ; 1 зр. 30 кр. Я. Вацнїковскїи зъ Могильницѣи; 1 зр. 10 кр. К. Вѣлевичъ зъ Утѣшкова; по 1 зр. Р. Кольбергеръ зъ Бережанѣ, Т. Барановскїи зѣ Львова, А. Корытко зъ Богатковецѣ, М. Горь-

показана із Березани, Р. Муциновий із Пль-
 зько, Г. Миколайчук із Целева, Д. Гузарь-
 кова, І. Назаровий із Голгоць, І. Лотоцький
 із Залозня, А. Могильницький із Вишнєвичина, І.
 із Полонно, А. Давидович із Бузача, І. Балашко-
 Грабовий і Е. Давидович із Житомира, І. Ва-
 нуть із Рудомина, Ю. Лавинський із Житомира, І.
 Сивочевський із Трубичів, І. Галушківський із
 Сивочев, А. Чоморинський із Будалова, І. Чомо-
 ринський із Яблова, Н. Малашикович із Сухостар-
 ковщини, Ю. Гець із Тарнополя, В. Велицький із
 Сталату, С. Велицький із Тарнополя, С. Сивула із
 Тарнополя, К. Кулак із Соколов, Д. Бачинь-
 ский із Городища, Е. Лабодович із Колячова,
 І. Брайльський із Жостана, І. Нарольський із
 Путошів, Д. Бакталовський із Яблова, В.
 Шуготинський із Березани, С. Стефанович, ар-
 тист ружокого театру і Братства церковної
 музики і Зарваниць; 80 кр. П. Крайновський
 із Латушова; по 30 кр. І. Лотоцький із Берез-
 ань, К. Ференца із Латушова, К. Войт-
 ханський із Станіславова, Ц. Кушніков із Лосача
 і К. Фрайд із Яворова; по 20 кр. І. Савич
 і М. Музалова, Ю. Палайович із Рогатина і
 Н. Іванович із Чернівців. — Крім сього при
 спеціальному книжочку Галицької казни ошча-
 дливості у Львові до ч. 17.376 і 17.377 влі-
 нуло із той часті якої боютища біля 30 мар-
 та с. р. до дня 10 липня, влітку 16 липня с.
 р. 31 кр. 4 кр. — Вище списано жертви раз-
 номъ із прочими у мене яко тогдшнього касира
 знаходчачи-ся грошми, по відношенню видатковъ
 закупованъ реальності бурсовою условленнихъ и
 ности 20 ар. 32 кр. яко коштовъ подорожжя, зоб-
 стали дня 7 лют. вересня с. р. переданъ Видѣ-
 лови бурсовому із наслідкомъ зложени мохъ
 чинностей касирскихъ, котре того жь дня насту-
 пило. Про-се упріашю, Высокоповажаний Видѣ-
 лавъ Рускои Бурсы із Березанахъ зволитъ у-
 ділитъ мені абсолюторію. — Въ Березанахъ дня
 3 (15) студня 1885. — Юліанъ Пасальскій, ц.
 к. проф. гимназіа.

Вѣсти із Аепархіи Львовскои.

На конкурсъ розписанъ ухвалою із 10 студ-
 ня 1885: 1) до ч. 8140 касел. Надѣтичѣ, дек.
 роудольского, над. фундаціи Скарба; 2) до ч.
 8141 пар. Ямеляниця, дек. окольского, надана
 метр. ординаріату. — Речинець на обѣ посады
 до 4 л. лютого 1886.
 Въ пропозицію на Вирѣвъ, дек. буского,
 прийті о. І. Онуфер. Запорковий, П. Юліанъ
 Твардівничъ, Ш. Теодоръ Вілевичъ, 4) Іосифъ
 Шанковскій.
 Канон. институцію получили оо.: 1) Мих.
 Величко на Молодинче, дек. ходорівского, и 2)
 Юліанъ Габрусовичъ на Махлибці, дек. паравь-
 ского.
 Введені оо.: 1) Созонтъ Медвецкій яко за-
 вѣдатель Острова; 2) Тераонтъ Котовичъ яко
 парохъ въ Подберѣзцяхъ (по увѣльненню о. Вас.
 Бернадского).
 Заповідательство ex currendo парохія Рогачи-
 нъ (по смерті о. Шушковского) поручено о.
 Любинецкому із Курячъ.
 Увѣльненне біля испити конкурсowego по-
 лучили оо.: 1) Діонис. Заневичъ, пар. із Гриневѣ,
 и 2) Іосиф. Якимовичъ, капеланъ із Сапоговѣ.
 До колегіи св. Атанасія въ Римѣ прийняті
 Клементій Пацаповскій.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Густавъ Іорданъ Моссаъ, адъютантъ уряду по-
 датного въ Стриму, упокоився 14 л. грудня по
 короткій але тяжкій недугъ въ 34 році жита.
 Вічна ему память!
 † Теодоръ Хоминський, учитель народний въ Ре-
 клинці, коло Мосибѣ вѣляхъ, щарий рускій
 патріотъ, умеръ въ 61 році жита і 36 трудовою
 учительскою службою. Вічна ему память!
 † Григорій Струминський, вимол. народний учи-
 тель въ Ланцѣвѣ, умеръ послуживши щиро на-
 родній школі черезъ 19 лѣтъ. Вічна ему
 память!
 † Косефонтъ Долинський, оміт о. Долинського
 із Залузянцѣвъ, упокоеній слухатель політехни-
 ки и ошбѣла ассистентъ въ хемичнои лабораторіи
 п. Вол. Качала въ Києві, бувшій членъ „Акаде-
 мичного Братства“ и щарий рускій патріотъ, у-
 меръ въ 25 році жита въ домі отца своего въ
 Залузянцяхъ. Вічна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Украинский театр въ Одессѣ — читаемо въ
 „Одесск. Вѣстнику“ — на перше представленьє
 „Назара Стодолъ“ згромивши дуже численну
 публіку; театръ бувъ биткомъ повний. Старыхъ
 своихъ знакомыхъ: Кропивняцкого, Заньковецку,
 Садовского и другихъ, повтала публіка съ
 рѣдкимъ энтузіазмомъ. Театръ дрожавъ біля о-
 насковѣ. Зъ новихъ омітъ звертали на себе у-
 вагу пани Маркова своєю незвичайно природною
 грою и п. Позазій симиатичнимъ, шокковимъ
 голоомъ. Тепершній складъ трупы стоить
 вище біля торбачого, особливо же хоршій хоры.
 Сего сезону украинскій театръ поотавитъ пер-
 шій разъ на сценѣ нові штуки: „Чертова скала“
 (мелодрама), „Розумный дурень“ (комедія) и
 „Вуса“ (комедія).
 — П. Сивальскій, артистъ польского театру льво-
 вского, дае въ Бродяхъ дня 22 с. м. особно съ

народнымъ рускимъ театромъ відъ дирекцію пн.
 Баберовича и Гриневецкого вечеромъ гумористи-
 чно-драматичнымъ. Програма вечера слѣдуюча:
 1. Сцена із „Майстеръ и челядникъ“, комедія
 Корженевского, біограма и Сивальскій. 2. „Тато на
 заручинахъ“, комедія народна, біограму арти-
 сты руского театру. 3. Сцена із мелодрамы
 „Хлопъ миллиониръ“ съ кушетками біографіями
 до нагоди, біограма п. Сивальскій. 4. Начѣтъ із
 Аленинахъ, оперетта, біограму артисты рус-
 ского театру. 5. Баронъ Индальмаеръ ошвидѣа
 о своей бабѣ, сцена із измѣтъ жидѣвскихъ,
 біограма п. Сивальскій. — Балеты можна скорше
 замовити въ канцеляріи руского театру.

— На засѣданні членѣвъ общества історіка Местора
 въ Києві дня 1 (13) грудня читали рефераты П.
 Малашевскій „Чи патріархъ Бремія поштивъ
 Києвъ въ 1588—89 р.р.“ Рефератъ прийшовъ до
 заключенія, що той патріархъ, бувшій у Львовѣ,
 великій зачатникъ Львовского Станиславского
 Братства, не бувъ въ тыхъ рокахъ въ Києві. —
 Проф. Вол. Антоновичъ ошвидѣа членѣвъ об-
 щества про приготавляванне выдавѣ актовъ ар-
 хиву кн. Сангушка. Першій томъ (а всѣхъ має
 бути чотыри) міститъ въ собі акты біля 1366 до
 1506 р.: 22 акты із XIV стол., 97 із XV а
 14 із початку XVI столѣтя. Зъ тыхъ 85 напи-
 санихъ по руски. Буде се новий, важный мате-
 ріалъ для исторіи захѣдной Руси. Акты дѣлаюа
 на державній и бытовій. Першій характеризуюа
 отношенія литовскихъ до удѣльныхъ кня-
 зѣвъ, суть тутъ договоры и грамоты. Суть въ
 актахъ сады боротьбы въ мѣстахъ магистрату
 съ дворянствомъ, суть дещо цѣкавого до харак-
 теристики отношенія мѣщанскихъ, сельскихъ и
 тогдшнього суду.

— Сборникъ малороссійскихъ узоровъ Т. Г. Кор-
 чакъ-Новицкого, вышшовъ сами днями въ Києві.
 „Зборникъ сей — пше киѣвскя „Заря“ — зай-
 ме середѣ подобныхъ выданъ (а есть ахъ бога-
 то) выдатне мѣсто. Вызначаетъ добромъ взор-
 овъ, рѣзнодорожною и наконецъ, въ порівнанію
 съ другимъ, богатствомъ. До зборника взорѣвъ
 додана азбука для значенія бѣла.“
 — Буковинскій Календаръ рускій, выданный на-
 кладомъ „Рускои Бесѣды“ въ Чернівцяхъ, мі-
 ститъ: часть календарску, информацийну, забавно-
 наукову и повный шематизмъ всѣхъ урядѣвъ и
 закладѣвъ на Буковинѣ. Въ части забавной ба-
 чимо статіи: „Наумъ Шрамъ“, житиеніе съ
 иллюстрацію; „Изъ повѣей Фельдкюпича, Наума
 Шрама и Данила Маака“; „Иголка Угорка“,
 казка Федьковича; „Передъ новымъ рокомъ“.
 омішна повѣсть Лукча, и др. — Цѣна кален-
 дара 50 кр. а. в.

— Буковинско-русскій Альманахъ Союза⁴ появиа
 із друку на певно ще передъ новымъ Ро-
 комъ.

— Юрій Федьковичъ написавъ книжочку „Коля-
 никъ“ (зборникъ колядокъ для молодежи), котра
 выде накладомъ черновецкои „Рускои Бесѣды“.

— Библиотека для молодежи, выданной мѣсяч-
 ными книжочками відъ редакціи Омеяна По-
 повича въ Чернівцяхъ, вышша книжочка 11-та,
 и бітзначаетъ, якъ попередній, добромъ статекъ.
 Въ слѣдуючомъ році „Библиотека для молодежи“
 буде выходити такъ само, якъ въ 1885 році,
 мѣсячными книжечками, а буде улушчена черезъ
 иллюстраціи, котрыхъ сего року не бувало.

— Поезія Володимира Мазяка, котрыхъ дои знач-
 но вже чяло радо умѣстили волкі наші період-
 ичній выданія, выдуть зборанъ разомъ въ
 ономъ томѣ, кромѣ печатаныхъ будутъ помѣ-
 шенъ въ зборномъ выданію многіе же непечатані
 дои поезіи сего талантливого писателя. (О усло-
 вѣяхъ предлаги на се выданье гл. инсераты
 „Дѣла“.)

— Съ новымъ 1886 рокомъ почне выхадати у
 Львовѣ научно-супольный мѣсячникъ польской
 „Przebieg arystoczu“. Якъ довідуюмось, редакція
 того мѣсячника має трактувати и справы рукой
 поважно и разумно. Побачамо!

— „Русь“ — такъ называеся органъ св. Луки
 Бобровича, о котромъ біля давна ходили слухи,
 що буде выхадати, а теперъ уже и появился.
 Въ 1-шомъ числѣ „Русь“ цѣла душа екск-
 хольмичка и протегованія Змартвухстандѣвъ св.
 Л. Бобровича вылив. овь, мовъ на тарѣль. Съ за-
 махомъ „дѣльнього повстанця польского“ той
 „поцѣвъ козенжувъ“ (нынѣ проиовидникъ у св.
 Юра и незадовога може „пробовъ унці“ въ Три-
 буховцяхъ) „валі“ на всѣ боки, всѣхъ Русяновъ,
 які лише дыхають въ Галичинѣ, а воі польской
 гизеты біють ему „браво“. Ну, и не даво. Знай-
 шовъ свой своего... якъ вѣхало, такъ здыало. Якъ
 обомъ оторванъ овь тымъ добре, то нехай собѣ
 тѣшатъ, — не довго буде той потѣхъ... Мы вже
 бачали всякі подобны дѣла, а все она кичились
 — крахомъ.

Послѣдній вѣсти.

Зъ Бѣлграду доносятъ: Члены войско-
 вой комисіи правули до Бѣлграду дня 17 л.
 грудня и по полудни того жь дня отѣхали до
 Ниша. Зъ Софіи доносятъ, що Австрія готова
 вплынути на Сербію, щобы стягнула свои вой-
 ско въ округа Видина. Коли-бъ то сталося, то
 уже легко прийшло-бъ до помиреня обоихъ сп-
 ричахъ сторѣнъ.

Зъ Вѣднѣ доносятъ: Генераль К рнарѣ
 именованій уже намѣстникомъ Дѣльматіи.

Надѣслане.

Знамените средство до забавы и
 занятя дѣтей. Якъ довідуюмось выберать
 сего року при закупѣ забавокъ передовѣмъ
 Рихтера окривки съ камѣнцами до за-
 бавы. И тутъ знову показуеся, що родитѣ звер-
 таютъ чимъ разъ больше увагу на такі забавки,
 що заравнѣ и поучуюа. Въ актъ великой мірѣ
 есть се актъ разъ при окривкахъ съ камѣнцами до
 будовы, се певно видѣвъ ласкавый чататель съ
 поданою передъ кѣлькома днями оцінки, а позаякъ
 Рождѣо вже недалеко, то уважаемо за отповѣдне
 звернути на се сондце средство до забавы и
 занятя.

Ц. н. уприв. галиц. анціиный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(2-7) купуе и продае

всякія вартостныя паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Порученя із провинціи выконуе от-
 воротною почтою безъ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
 поручае 1315 100—7

Спеціалности и универсальныя средства,
 французскія и иншы, якъ черезъ ню такъ и черезъ
 инші фармы ошвѣщуванъ.

Зъ причины праздника Зачатія Пресв.
 Богородицѣ, припадающего въ понедѣ-
 локъ, слѣдуюче число „Дѣла“ выде въ
 среду въ збѣльшенѣмъ объѣмѣ.

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знаярѣвъ, образѣвъ, ризъ и книгъ

ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

ВЪ СТАНИСЛАВѢВѢ,

поручае Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажанѣи
 Публикѣ богатый выборъ:

матеріи церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахинѣвъ, хоругвѣвъ, фанѣвъ,
 плащеницѣвъ, образѣвъ малѣваныхъ на блясѣ и полотнѣ, до иконостасѣвъ, престолѣвъ
 и на стѣны церковны; датарики або образы процесіональны; хрестѣвъ на престолѣвъ,
 ручныхъ и процесіональных; хрестѣвъ желѣзныхъ на гробы и полѣвыхъ,
 Евангелій, патрицій, чашъ, ампулокъ, дарохранительницѣвъ, дароносницѣвъ, хлѣбницѣвъ
 до Всенощного, кадильницѣвъ, полиандрѣвъ (паукѣвъ), подѣвѣчницѣвъ (лѣхтарѣвъ),
 канделябрѣвъ, лампницѣвъ, свѣтла церковного, диванѣвъ, цѣвѣтовъ и проч.

Великій складъ товарѣвъ сѣбныхъ зъ хиньского сѣблѣа, а именово:
 Лыжки, вилки, ножіе столовы и десертны, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички,
 тацки, корѣбки на масло и сырѣ, заставы столовы на ошѣвъ и тѣста, лѣхтарѣ, канде-
 лябры столовы и проч.

1291 **по найдешевшихъ цѣнахъ** 41-52

Всѣ замовленя въ вартости 100 ар. выслався франко.
 Цѣнники въ рускомъ языкѣ выславлюа на жаданье отворотною почтою даромъ.
 Упакованье даромъ.

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ вышшли доси:

1. Въ оборѣтъ части із нѣмецкого Г. Рай-
 мунда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 ар.
 50 кр. (съ пересыл. 2-70)
2. Дымъ, із рускоого И. Турецова. Цѣ-
 на 1-50 ар. (съ перес. 1-70)
3. Стефанъ Лаурентій, із англійского Ед-
 вардса. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2
 ар. 70 кр. (съ пересыл. 2-90)
4. Любовь Убогого Молодца, із францу-
 ского Октава Фейлета. Цѣна 1 ар. 20
 кр. (съ пересыл. 1-30)
5. Новорочній Дзвонъ, із англійского К.
 Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
6. Грошъ а праця, із шведского Дядька
 Аома. 3 томы въ одной книжцѣ. Цѣна
 3 ар. 20 кр. (съ пер. 3-40)
7. Мѣщанское племя, із нѣмецкого Г. Рай-
 мунда. Цѣна 1 ар. 20 кр. (съ пересыл-
 кою 1-35)
8. Зъ великого свѣта, із французского О-
 ктава Фейлета. Цѣна 80 кр. (съ пер-
 рес. 90)
9. Фромонтъ молодшій и Ріслеръ стар-
 шій, із французского Додета. 2 томы
 въ 1 книжцѣ. Цѣна 1 ар. 80 кр. (съ
 перес. 2 ар.)
10. Золотый Чоловѣкъ, із угорокого М.
 Локала. Цѣна 1 ар. 80 кр. (съ пересыл-
 кою 2 ар.)
11. Два мѣста, із англійского К. Дикенса.
 Цѣна 2 ар. (съ пересыл. 2-20)
12. Мертвъи Душѣ, із рускоого М. Гого-
 ля (съ портретомъ автора). Цѣна 1-80
 (съ перес. 2 ар.)
13. Батько Горію, Вальзака. Цѣна 2 ар. (съ
 перес. 2 ар. 20 кр.)
14. Князь Серебряный, А. К. Толстол. Цѣ-
 на 2 ар. (съ перес. 2 ар. 20 кр.)
15. Зъ чужихъ зѣльничѣвъ. Цѣна 1 ар.
 40 кр. (съ перес. 1 ар. 60 кр.)

Хто купуе наименше за 10 ар., добтае 20%о рѣбату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ добтати:

Безталанне Сатанѣе, образъ із галицького
 жита, написавъ Василь Барвѣнокъ (В.
 Барвѣнскій). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90
 кр.) Весь доходъ призначеный на фондъ
 отпущенійный имени Вол. Барвѣнкогого.

Кобзарь Т. Шевченка ч. I., оправлений въ
 полотно и съ вызолоченымъ заголовкомъ,
 съ портретомъ и короткою житиеніею
 поэта. Цѣна 40 кр. (съ перес. 45 кр.)
 Украинскій Гетьманы Выговскій и Юрій
 Хмельницкій, Ів. Левицького (Нечуя). Цѣ-
 на 20 кр. (съ пересыл. 25 кр.)
 Переводы Ос. Шухевича. Цѣна 80 кр. (съ
 перес. 90 кр.)

Всѣ новышій книжки оутъ найотвѣтнѣйшій на подарунки.

Курсъ Львовскій за дня 18 л. ГРУДНЯ 1885

НАСТАВЪ	НАСТАВЪ	НАСТАВЪ
В. Р. Р.	В. Р. Р.	В. Р. Р.
1. Акціи за штуку.	Курсъ Кар. Лодж. по 200 р.	225 75 229
Львов. черв.-но. по 200 р.	Банку галл. по 200 р.	225 50 229 75
2. Листы вост. за 100 р.	Общ. кредит. галл. по 5% ав.	99 35 100 35
по 4% ав.	по 5% ав. период	90 40 91 40
Банку галл. по 5% ав.	Листы дов. галл. банку 3% ав.	99 35 100 35
3. Листы дожили за 100 р.	Общ. роль. кред. Запад. для Галл	87 25 88 25
и Буров. 6% лѣвомъ, въ 15 лѣтъ	4. Облиги за 100 р.	91 50 92 50
Индоминанціи галл. 5% м. к.	Облиги коммунальнѣи банку кра-	103 — 104 —
скаго 5%	Пожички кр. въ р. 1878 по 6%	97 — 98 —
5. Львѣсы мѣста Кракова	Станиславова	102 75 104 —
18 — 20 —	6. Монеты.	25 50 27 50
Дукаты голландскія	Дукаты голландскія	5 88 5 88
цѣсарскія	Наполеондорты	5 92 5 92
Наполеондорты	Пѣннпериалы	9 94 10 04
Рубль русскій сѣбный	Рубль русскій сѣбный	10 27 10 37
наперовый	наперовый	1 54 1 64
100 марокъ нѣмецкихъ	100 марокъ нѣмецкихъ	1 22 1/2 1 24 1/2
Сулѣдо	Сулѣдо	61 55 62 35

СУХА РЫБА

Судакъ } наилучшій по	60 кр. за кил
Сазанъ } " " "	" " "
Судакъ } середній по	50 " " "
Сазанъ } " " "	" " "
Тарань } по	50 " " "
Вобла карбѣвка чищена } по	40 " " "
Вобла карбѣвка нечищена } по	40 " " "

Оседедѣ кошечей по 12—15 кр. за штуку
Балкъ рыба по 3 зр. за кил., въ меньшихъ частяхъ по 4 1/2 кр. отъ дека.

Коробки и мишники деревляны, круглы, точены, крашенъ червоню и золоту въ цвѣты, дуже хорошо здѣланы, по 5, 8, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50 кр. за штуку, обязательно ихъ величина.

Большіи миски и медничѣ по 50, 60, 80, 100, 120 и 150 кр.

Коралѣ венецкій скляны, величина лѣскового орѣха и менши въ розныхъ краскахъ и зъ рѣзнобарвными оздобами.

Чай правдивый караванный, спроваженный изъ Хинъ сухимъ путемъ черезъ Иркутскъ, Уралъ, Нижній Новгородъ, Москву, въ оригинальныхъ, караванныхъ шкюрныхъ цыбкахъ и розважени подъ надзоромъ Заряду въ пакки плембованы, есть уже на складахъ Народной Торговли во Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Колоднѣ и продается въ 1/4 фт. пачкахъ по 80, 90, 100, 125 кр. а въ 1/2 фт. пачкахъ за половину повышеи цѣны.

Чай удержуся въ особнѣмъ складѣ, отдѣльнѣмъ отъ другихъ товарѣвъ.

Впровоажуочи чай сей чистого и ароматичного смаку въ нашихъ торговляхъ, надѣмса нимъ добре услужити нашимъ Вн. Гостямъ.

Крамницямъ опускаеся 15% отъ цѣвъ повышихъ артикулѣвъ.

ЗАРЯДЪ "НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ"

КОНКУРЕНЦІЯ ОБМАНЪ КОНЬСКИМИ ДЕРГАМИ!

Петнучача отъ 87 лѣтъ
и к. упр. красва

Фабрика дергъ и конѣвъ

давн. Лихтенгауера вдовы и Силѣвъ
посылае черезъ свой складъ вѣднѣскій

ДЕРГИ НА КОНЬ

190 см довгій, 130 см. широкій, въ якости не до вужити съ темными тломъ и лесыми краями за штуку

ЗР. 1'60

вразъ съ опачованьемъ.

При закупкѣ по наименше 10 штукъ, 1 штука даромъ або 10% опусту въ цѣны.

Лишь черезъ фабрикацію въ веднѣй масѣ и черезъ величинный отбугъ есмы въ томъ положени, но можемо отбугуати дерги на конѣ такъ незвычайно величина и такъ знаменитую якости, а до того же по такъ незвычайно дешевыхъ цѣнахъ. Сотки подакъ може каждый переланути.

Посылка за послѣплатою. Недогоднй приймаютея назадъ безъ трудностей.

Званизати докладно на адресу:

Головний складъ фабричный дергъ на конѣ
Вѣднѣ, I., Rothenurmstrasse 14.

Пересторога

Перестерѣгаемо кожного передъ закупномъ товарѣвъ отъ такихъ фирмъ, котры лжачутъ подписати публично свое имя и подроблютея безправно нашъ ановѣтъ.

!! Стерезѣтеся !! 1530 2-6

Якъ скоро можна усунути ослабленье перѣвѣвъ и бракъ апетиту

черезъ вынаходъ солодового екстракту п. Иоана Гоффа въ Берлинѣ и Вѣднѣ (Bräunerstrasse 8) доказуе письмо панѣ Бакасей въ Вѣднѣ въ котромъ она каже:

"Вне по збужитку 8 флашкокъ Вашего шина адрова зъ екстракту солодового зменшилась моя недуга, сонъ и апетитъ повернули."

Не можна амѣркувати радѣсть человека, що по довшой недугѣ тѣшитъ анову здоровья, то часть посѣдаю и анову. По довшой ослабленью перѣвѣвъ, браку апетиту и замуденю якъ таково непокоючій бессиности почала и уживати Вашихъ славнозвѣстныхъ Иоана Гоффа препаратѣвъ солодовыхъ и вже по збужитку 8 флашкокъ Вашего неощенного Иоана Гоффа шина адрова зъ екстракту солодового съ солодовою школадною адрова Иоана Гоффа почала моя недуга зменшатися, и теперь слава Богу, мой сонъ здоровый, апетитъ добрый, и замуденье уступило. Вы скажучи Панъ мою глубокою подяку уважанию Васъ въ хосенъ всѣхъ страдающихъ оголосити мое признанье.

Вѣднѣ, дня 24 мая 1884.

Марія зъ Бакасей Johannegasse 19.

Его Вел. цесарь и король Вильгельмъ I. отначивъ фабриканта екстракту солодового, Иоана Гоффа, асладаскавѣшимъ письмомъ признательности, удѣленемъ титулу совѣтника и достоинствомъ рыцаря.

Ще передъ тымъ говоривъ Его Вл. бл. п. король Вильгельмъ IV.: "Ваше хороше пиво жолудкове добре на мене бѣдѣдало."

Его Вел. цесарь Австрій Францъ Иосифъ I. декорувать всевысочайшою власною рукою фабриканта екстракту солодового, Иоана Гоффа, говорячи: "Тѣшитъ мене, що могу такого человека, якъ Вы, отначити."

Пропу заразъ выслати пиво здоровья зъ екстракту солодового Иоана Гоффа для Его Вел. царя Россіи, Александра. (Телеграфична депеша Его Вел. черезъ гр. Шувалова.

Его Вел. король саксонскій заявивъ: "Вашъ екстракт солодовый зробиъ добре королевѣ-матери". (Мотивъ до надѣвни титулу придворного доставника.)

До пана Иоана Гоффа, черезъ свой вынаходъ посѣла его имени названыхъ Иоана Гоффа препаратѣвъ удорожляющихъ зъ екстракту солодового, п. к. совѣтника, владельца золотого хреста заслуги, съ короною, рыцаря высшихъ прусскихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ, фабрикантъ въ Берлинѣ и Вѣднѣ, Graben, Bräunerstrasse 8.

Замѣтка. Въ оголошеніи екстрактѣвъ солодовыхъ суть подробки, на що недужій и лѣкаръ повиннъ звертати увагу. — Якъ знакъ правдоности муситъ бути на солодовыхъ препаратѣвахъ Иоана Гоффа значокъ забѣспеченія (зображенье вынаходца, Иоана Гоффа и подписи Иоана Гоффа). 1480 6-6

Цѣны въ Вѣднѣ: Пиво здоровья зъ екстракту солодового (съ скринькою и флашками): 6 флашкокъ 3 82 зр., 13 флашкокъ 7 26 зр., 28 флашкокъ 14 60 зр., 58 флашкокъ 29 10 зр. — Згущеный екстрактъ: солодовый 1 флашкокъ 1 12 зр., 1/2 флашка 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 килло I 2 40 зр., II 1 60 зр., III зр. 1. — Бѣловы солодовы въ тарѣвахъ по 60 кр., 30 кр., и 15 кр. — Низше 2 зр. нѣчо не выслася.

Всѣ мѣсяцъ продажъ суть уважениы литографованнымъ закрашенымъ плакатомъ до дальней розпродажи.

Склады у Львовѣ: у С. Рукера, П. Миколаяша, Карола Баллабана и въ Народной Торговлѣ. — Въ Краковѣ: К. Вишневицкій, аптека I. Травничьскій, Иоана Яница — Въ Дрогобычѣ: Т. Яблоновскій, Айхмиллеръ, аптека Рачка, А. Райтъ и Народна Торговля. — Въ Колоднѣ: аптека Иоана Сидоровича. — Въ Перемышлѣ: М. Кругъ, Народна Торговля, аптека А. Маньковского. — Въ Станиславовѣ: А. Амривичъ, I. Манурачъ, К. Юнасъ и Народна Торговля. — Въ Тернополѣ: Ф. Ямруевичъ, Н. Катане, аптекаръ и Народна Торговля. — Въ Черновцахъ: Пги. Ширхъ, А. Барберъ и др. Барберъ; Въ Борыславѣ: Самуилъ I. Фрайндъ.

Ц. к. Зелѣзницѣ державнй.

Съ днемъ 1. сѣчня 1886 р. увѣдѣ въ житѣ нова тарѣва съ зняженими цѣнами для непосредного особового руху между стациями ц. к. австрійскихъ желѣзницъ державныхъ и стациями ц. к. управливанюи Пѣвнѣчною желѣзницѣ имени цесаря Фердинанда. Рѣвночасно будѣ знесена важность дотычно тарѣвы зъ дня 1 сѣчня а взглядно 15 червня 1885 р.

Ц. к. Зелѣзницѣ державнй.

Постановленіи съ днемъ 1 червня о. р. перманентнй рѣчнй карты бѣды для частковхъ шляхокъ, по котры вже сего року зголошлось велике число абонентѣвъ, — хотяй карты тіа буди выданіи лишъ на 7 мѣсяцѣвъ — будуть выдаваніи и дальше, зачавши отъ дня 1 сѣчня 1886 року. Зняженье цѣны для картъ закупуенихъ въ протягу року не може мати мѣсто. Цѣны такихъ картъ обцекляютея въ сей способѣ, що до постоянной таксы, одвакою для всѣхъ шляхокъ и выносячю 60 зр. для I-шою, 45 зр. для II-гою а 30 зр. для III-тою клясою. до чинаеся суму, котра выиде зъ розмяжениа числа кильометрѣвъ черезъ надежность за одинъ кильометръ, выносячю 60 кр. I-шою, 45 кр. II-гою, а 30 кр. III-тою клясою.

Кромѣ сихъ перманентныхъ картъ для поодинокихъ шляхокъ будуть выдаваніи такожъ перманентки на всѣ шляхи державныхъ желѣзницъ за цѣну 300 зр. I клясою, 225 зр. II-гою а 150 зр. III тою клясою.

Всѣ перманентки выдае ц. к. генеральна Дирекція у Вѣднѣ, але можна ихъ получить такожъ черезъ ц. к. Дирекція руху або черезъ котру-небудь стацию отпѣвнѣжно шляху. Уряды тіа подаютъ такожъ близшии условия дотычно сей справы.

До замовленя годится долучити отпѣвнѣду надежность разомъ съ фотографією своей особы, а позаякъ заходить надѣя, що замовленя такихъ буде чинало, то завзымаея интересованныхъ, щоби замовленя свои зголошували якъ наискорше а увѣдѣтъ ще передъ 1-имъ сѣчня 1886 р. въ посѣданье жаданыхъ перманентокъ.

"ЗОРЮ"

Въ році 1886 будѣ "Зоря" выходити такъ якъ доси по два разы въ мѣсяць, безъ "Библиотекѣ", на красномъ паверѣ, кождый н-ръ въ обѣмѣ 2—2 1/2 аркуша. Цѣлорѣчнй предлательникъ, котры вѣдѣшютъ предлатель до кѣнца сѣчня 1886 р. доставути премію: або зъ книжокъ давнѣшого выдава "Зорѣ" въ вартоста 1 зр., або образы, представляючій Гуцула и Гуцулку по звяженой цѣнѣ за 60 кр., съ персылкою 80 кр.

Докладный проспектъ авторѣвъ запмагаючихъ "Зорю", якъ таково важнѣйшихъ праць, котры будуть въ слѣдуючомъ рѣчнику замѣщѣны, розѣшле Редакція невавомъ,

РЕДАКЦІЯ "ЗОРѢ".

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ В. СТАХЕВИЧА въ Тернополѣ

поручае Всечестному Духовенству и Почтеннымъ Братствамъ церковнымъ при надходячихъ святахъ богато заосмотреный складъ знарядѣвъ, образѣвъ и рызъ церковныхъ по найдешевшихъ цѣнахъ.

На Коляды поручаю для дѣтей:

Коляды або пѣснѣ на Рождество Христове по 20 кр.
Образы малѣ съ рускими напсами за 100 штукъ по 35 кр., 40 кр., 45 кр., 60 кр. и зр. I и выше.

Медальки и хрестини французскій розлично величины по 8 кр., 10 кр., 15 кр., 20 кр. и выше за тузятъ.

О ласнави замовленя упрашаю!

1541 1-0 В. Стахевичъ въ Тернополѣ.

Еластичнй валки

до затыканя шваръ въ окнахъ и дверехъ, найлѣпше и найдешевше средство забѣспечена отъ протягу, 1481

Гипсъ, Китъ до оконъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ, Рипокъ ч. 38.

Подписка на 1866 годъ

на большую ежедневную, политическую, общественную и литературную газету

"Русскій Курьеръ".

ГОДЪ СЕДЬМОЙ.

Русскій Курьеръ выходитъ ежедневно въ форматѣ большихъ газетъ по слѣдующей программѣ:

- I. Постановленія и распоряженія правительства.
- II. Обзоръ политическихъ событий и общественной жизни; обсужденіе "вопросовъ дня".
- III. Хроника: известія придворныя, военныя, научныя, литературныя, художественныя, театральныя, музыкальныя, торговыя и др. Биографія и некрологи.
- IV. Телеграммы.
- V. Московскій дневникъ.
- VI. Мѣсяцнй русской и иностранной печати по текущимъ вопросамъ.
- VII. Жизнь Россіи: народное образование, земство, городское и крестьянское самоуправленіе, промышленность и торговля, дѣла духовенства и явленія въ области раскола; корреспонденція изъ Россіи; извлеченія изъ журналовъ и газетъ.
- VIII. Иностранная извѣстія: корреспонденція изъ-за границы; извлеченія изъ иностранныхъ газетъ.
- IX. Литературный отдѣлъ: романы, повѣсти, очерки, разсказы, сцены, стихотворенія.
- X. Фельетонъ, обзоръ явленной внутренней жизни; литературная лѣтопись; обзоръ журналовъ; историческій листокъ; научная хроника; хроника заграничной жизни; театр и музыка; железнодорожная лѣтопись.
- XI. Критико-библиографическій отдѣлъ: статьи по разнымъ отраслямъ науки, искусствъ и промышленности.
- XII. Судебная хроника: судебные процессы.
- XIII. Разныя извѣстія: случаи, анекдоты и проч.
- XIV. Справочный листокъ: свѣдѣнія — биржевыя, железнодорожныя, театральныя и отвѣты редакціи.
- XV. Объявленія.

У С Л О В І Я П О Д П И С К И :

Съ доставкою въ		Съ персылкою во	
Москвѣ:		всѣ города:	
на годъ	8 р. 50 к.	на годъ	9 р. — к.
" 6 м.	4 " 50 "	" 6 м.	5 " — "
" 3 м.	2 " 50 "	" 3 м.	2 " 75 "
" 1 м.	1 " — "	" 1 м.	1 " 10 "

За границу:

на годъ	18 р. — к.
" 6 м.	10 " — "
" 3 м.	5 " 50 "
" 1 м.	2 " 20 "

Подписка принимается съ 1-го по 1-е каждого мѣсяца и не далѣе конца года. Гг. иногородніе, при возобновленіи подписки, благоволятъ прилагать свой печатный адресъ. — За переѣзду адреса городского и иногородного — 30 коп. При переѣздѣ городского на иногородній доплачивается разниця въ цѣнѣ подписки.

Подписка и объявленія принимаются въ Москвѣ: въ конторѣ изданія Московскій мостъ, домъ П. П. Ланина.

Редакторъ-издатель Н. П. Ланинъ.

Складъ фортепяноѣвъ К. МАРЦЦКОГО

у Львовѣ, площадь Маріяцка ч. 5.
(Готель Французскій).

Поручае фортепяны и панина зъ перворядныхъ фабрикъ съ запоркою за ихъ доброту и тревалость. Можно получить такожъ и фортепяны переграбнй. 14—?

Цѣны якъ найумѣренѣйшии. 1492

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1849 52-?

купуе и продае

ВСѢ ЭФЕКТЫ И МОНЕТЫ

подъ найприступнѣйшими условиями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй

котры посѣла закона зъ дня 2 Ляннй 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowychъ, пушляриныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сей Конторѣ получить.

(до вылосования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

"ПОРВАЛАСЬ НИТКА"

Коледія на 4 страни.

Напосавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 25

Въ м. УШ-цѣ, сторѣнѣ 73. — Набути можна черезъ Редакцію "Дѣла". Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Власный досвѣдъ

есть найлѣпшій! Кто о томъ оумнѣ въ аво яже мае ужити средство противъ ревматичныхъ болѣвъ або дойнаючого вѣстца той най купитъ за 40 кр. флащичку правдивого

PAIN-EXPELLER

съ котвою.

Сѣмнадцатилѣтнй досвѣдъ и безчисленый уопытхъ рунуть за то, що тыхъ 40 кр. не выданога на фармо. Склады майже въ всѣхъ аптекахъ. Головний складъ: Аптека подъ золотымъ львомъ въ Празѣ, Altstadt 1483 (4-34)

Громада мѣсточка Товете

(коло Грымалова)

потребуе писаря громадного, котрый бы бувъ съ уставами добре обанакомленый. Убѣгателѣ мають зголошится до уряду громадекого въ Товетѣмъ.

ПОХОДЪ СОВЕСКОГО

подъ Вѣднѣ р. 1683.

Напосавъ Стеванъ Качала.

Цѣна 20 кр.

Дбостати можна въ администраціи Дѣла.

